

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

65. vuosikerta

24. lokakuuta 2022

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2022/C 408/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2022/C 408/02

Asia C-184/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vilniaus apygardos administracinis teismas – Liettua) – OT v. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Ennakkoratkaisupyyntö – Luonnollisten henkilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 7 ja 8 artikla sekä 52 artiklan 1 kohta – Direktiivi 95/46/EY – 7 artiklan c alakohta – 8 artiklan 1 kohta – Asetus (EU) 2016/679 – 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta ja 3 kohdan toinen alakohta – 9 artiklan 1 kohta – Rekisterinpitäjän lakisääteisen veloitteen noudattamisen kannalta tarpeellinen käsittely – Yleisen edun mukainen tavoite – Oikeasuhteisuus – Erityisiä henkilötietoryhmiä koskeva käsittely – Kansallinen säännöstö, jossa veloitetaan julkaisemaan internetissä tietoja, jotka sisältyvät julkishallinnossa työskentelevien luonnollisten henkilöiden tai julkisia varoja saavien yhdistysten tai laitosten johtajien sidonnaisuus-ilmoituksiin – Eturistiriitöiden ja korruption ehkäiseminen julkisella sektorilla) 2

2022/C 408/03

Yhdistetyt asiat C-273/20 ja C-355/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jotka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) Saksan liittotasavalta v. SW (C-273/20) sekä BL ja BC (C-355/20) (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Maahanmuuttopolitiikka – Oikeus perheen yhdistämiseen – Direktiivi 2003/86/EY – 10 artiklan 3 kohdan a alakohta – 16 artiklan 1 kohdan b alakohta – Alaikäisen lapsen käsite – Todellisen perhesuhteen käsite – Täysi-ikäinen henkilö, joka hakee perheen yhdistämistä pakolais-aseman saaneen alaikäisen kanssa – Alaikäisyyden arvioinnin kannalta merkityksellinen ajankohta) 3

2022/C 408/04	Asia C-279/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Saksan liittotasavalta v. XC (Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Maahanmuuttopolitiikka – Oikeus perheenyhdistämiseen – Direktiivi 2003/86/EY – 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta – Alaikäisen lapsen käsite – 16 artiklan 1 kohdan b alakohta – Todellisen perhesuhteen käsite – Lapsi, joka hakee perheenyhdistämistä pakolaisaseman saaneen isänsä kanssa – Alaikäisyyden arvioinnin kannalta merkityksellinen ajankohta)	4
2022/C 408/05	Asia C-332/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa v. Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Ennakkoratkaisupyyntö – Julkiset hankinnat – Konsensiosopimukset – Sekaomistuksessa olevan yhtiön perustaminen – ”Integroitujen koulupalvelujen” antaminen sekaomistuksessa olevan yhtiön hoidettavaksi – Yksityisen osakkaan valitseminen tarjouspyyntömenettelyssä – Direktiivi 2014/23/EU – 38 artikla – Direktiivi 2014/24/EU – 58 artikla – Soveltuvuus – In house -kriteerit – Vaatimus yksityisen osakkaan vähimmäisomistusosuudesta sekaomistuksessa olevassa yhtiössä – Hankintaviranomaisen välillinen omistus yksityisessä osakkaassa – Valintaperusteet)	5
2022/C 408/06	Asia C-352/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kúria – Unkari) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt. v. Magyar Nemzeti Bank (Ennakkoratkaisupyyntö – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 2009/65/EY – Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) – Direktiivi 2011/61/EU – Vaihtoehtoiset sijoitusrahastot – Yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön johtajien tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan palkka- ja palkkiojärjestelmät ja -käytännöt – Tietyille johtajiston jäsenille jaetut osingot – Palkan ja palkkion käsite – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohta – Omistusoikeus)	6
2022/C 408/07	Asia C-391/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 7.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Latvia) – Menettely, jonka ovat panneet vireille Boriss Cilevičs ym. (Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – Rajoitus – Oikeuttaminen – Koulutusjärjestelmän järjestäminen – Korkeakoulut – Velvollisuus tarjota koulutusohjelmia kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä – SEU 4 artiklan 2 kohta – Jäsenvaltion kansallinen identiteetti – Jäsenvaltion virallisen kielen puolustaminen ja edistäminen – Suhteellisuusperiaate) . . .	7
2022/C 408/08	Asia C-411/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Bremen – Saksa) – S v. Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin kansalaisuus – Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Yhdenvertainen kohtelu – Direktiivi 2004/38/EY – 24 artiklan 1 ja 2 kohta – Sosiaaliturvaetuudet – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 4 artikla – Perhe-etuudet – Sellaisten muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka eivät ole taloudellisesti aktiivisia, sulkeminen perhe-etuuksien ulkopuolelle vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleskelun ensimmäisten kolmen kuukauden ajan)	7
2022/C 408/09	Asia C-501/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Barcelona – Espanja) – M P A v. LC D N M T (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – 3, 6–8 ja 14 artikla – Asuinpaikan käsite – Toimivalta, päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano sekä yhteistyö elatusvelvoitteita koskeissa asioissa – Asetus (EY) N:o 4/2009 – 3 ja 7 artikla – Kahden eri jäsenvaltion kansalaiset, jotka asuvat kolmannessa valtiossa ja työskentelevät sopimussuhteisina toimihenkilöinä Euroopan unionin edustustossa tässä kolmannessa valtiossa – Toimivallan määrittäminen – Forum necessitatis)	8
2022/C 408/10	Asia C-588/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Hannover – Saksa) – Landkreis Northeim v. Daimler AG (Ennakkoratkaisupyyntö – Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – SEUT 101 artikla – Unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisista nostetut vahingonkorvauskanteet – Komission päätös, jossa todetaan kilpailusääntöjen rikkominen – Sovintomenettely – Rikkomisen kohteet – Erikoiskäyttöön tarkoitetut kuorma-autot – Kotitalousjätteiden keräämiseen tarkoitetut jäteautot) . . .	9
2022/C 408/11	Asia C-614/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tallinna Halduskohus – Viro) – AS Lux Express Estonia v. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium (Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EY) N:o 1370/2007 – Rautateiden ja maanteiden julkiset henkilöliikennepalvelut – Yleinen sääntö, jossa vahvistetaan velvollisuus kuljettaa tiettyjä henkilöryhmiä maksutta – Toimivaltaisen viranomaisen velvollisuus myöntää toimijoille julkisista palveluista korvaus – Laskentamenetelmä)	10

2022/C 408/12	Asia C-624/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 7.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Alankomaat) – E.K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2003/109/EY – Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema – Soveltamisala – Kolmannen maan kansalainen, jolla on oleskeluoikeus SEUT 20 artiklan nojalla – 3 artiklan 2 kohdan e alakohta – Maassa oleskelu pelkästään tilapäisesti – Unionin oikeuden itsenäinen käsite)	11
2022/C 408/13	Asia C-659/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – ET v. Ministerstvo životního prostředí (Ennakkoratkaisupyyntö – Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojeleminen niiden kauppaa sääntelemällä – Asetus (EY) N:o 338/97 – 8 artiklan 3 kohdan d alakohta – Eläinlajin vankeudessa syntyneiden ja kasvatettujen yksilöiden käsite – Asetus (EY) N:o 865/2006 – 1 artiklan 3 alakohta – Vanhempien sukupolven käsite – 54 artiklan 2 alakohta – Vanhempien sukupolven saaminen – Syntyperän valvonta)	12
2022/C 408/14	Asia C-716/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supremo Tribunal de Justiça – Portugali) – RTL Television GmbH v. Grupo Pestana S.G.P.S., S.A. ja SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. (Ennakkoratkaisupyyntö – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Satelliitti- ja kaapelilähetykset – Direktiivi 93/83/ETY – 1 artiklan 3 kohta – Käsite ”edelleenlähetykset kaapeleitse” – Edelleenlähetyksen tarjoaja, joka ei ole kaapelilähetystoiminnan harjoittaja – Hotellitoiminnan harjoittajan toimesta tapahtuva yleisön vastaanotettavaksi tarkoitettu alkuperäisen televisio- tai radiolähetyksen samanaikainen ja lyhentämätön yleisölle välittäminen lautasantennilla, kaapelilla ja televisio- tai radiovastaanottimilla ei ole edelleenlähetyksestä kaapeleitse)	13
2022/C 408/15	Asia C-720/20: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Cottbus – Saksa) – RO, jolla on lakisääteinen edustaja, v. Saksan liittotasavalta (Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen turvapaikkapolitiikka – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt – Asetus (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) – Alaikäisen syntymäjäsenvaltiossaan jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus – Tämän alaikäisen vanhemmat, joille on aiemmin myönnetty pakolaisasema toisessa jäsenvaltiossa – 3 artiklan 2 kohta – 9 artikla – 20 artiklan 3 kohta – Direktiivi 2013/32/EU – 33 artiklan 2 kohdan a alakohta – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottaminen ja vastuu hakemuksen käsittelystä)	14
2022/C 408/16	Asia C-19/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem – Alankomaat) – I ja S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 604/2013 – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt – 8 artiklan 2 kohta ja 27 artiklan 1 kohta – Ilman huoltajaa oleva alaikäinen, jolla on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleva sukulainen – Kyseisen jäsenvaltion kieltäytyminen ottamasta vastaan tätä alaikäistä – Kyseisen alaikäisen tai läheisen oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin muutoksen hakemiseksi kieltäytymispäätökseen – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artikla – Lapsen etu)	15
2022/C 408/17	Yhdistetyt asiat C-80/21–C-82/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie – Puola) – E.K. ja S.K. v. D.B.P. (C-80/21), B.S. ja W.S. v. M. (C-81/21), sekä B.S. ja Ł.S. v. M. (C-82/21) (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta – Kiinnelainsopimukset – Sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamisen vaikutukset – Vanhentuminen – Tehokkuuseriaate)	15
2022/C 408/18	Asia C-98/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesfinanzhof – Saksa) – Finanzamt R v. W-GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 2 artiklan 1 kohta, 9 artiklan 1 kohta, 167 artikla ja 168 artiklan a alakohta – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Verovelvollisen käsite – Holdingyhtiö – Tytäryhtiöihin luontoissuorituksena tehtyyn yhtiöpanokseen liittyvät kustannukset – Menot, jotka eivät kuulu yleiskustannuksiin – Tytäryhtiöiden suurelta osin verosta vapautettu toiminta)	17

2022/C 408/19	Asia C-263/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) v. Administración General del Estado ym. (Ennakkoratkaisupyyntö – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Direktiivi 2001/29/EY – 5 artiklan 2 kohdan b alakohta – Kappaleen valmistamista koskeva yksinoikeus – Poikkeus – Yksityiskäyttöön tarkoitetut kopiot – Maksu – Etukäteen myönnetty vapautus – Vapautusta koskeva todistus, jonka myöntää yksityisoikeudellinen elin, joka on ainoastaan tekijänoikeuksia hallinnoivien yhteisöjen määräysvallassa – Tämän elimen valvontavaltuudet)	17
2022/C 408/20	Asia C-267/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – Uniqa Asigurări SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 56 artikla – Vakuutuspalvelut – Verotuspaikka – Vahingonselvityspalvelut, jotka kolmantena osapuolena olevat yhtiöt suorittavat vakuutusyhtiön nimissä ja lukuun)	18
2022/C 408/21	Asia C-294/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA v. Navitours SARL (Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Kuudes direktiivi 77/388/ETY – 2 artiklan 1 kohta – Soveltamisala – Verolliset liiketoimet – 9 artiklan 2 kohdan b alakohta – Kuljetuspalvelujen suorituspaikka – Risteilyt Mosel-joella – Joki yhteishallintoalueena)	19
2022/C 408/22	Asia C-319/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte d'appello di Venezia – Italia) – Agecontrol SpA v. ZR, Lidl Italia Srl (Ennakkoratkaisupyyntö – Maatalous – Yhteiset markkinajärjestelyt – Asetus (EY) N:o 1234/2007 – Pakatut tuoreet hedelmät ja vihannekset – Täytöntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011 – Vaatimustenmukaisuustarkastus – Kuljetus saman kaupan pitävän yhtiön myyntipaikkaan – Saateasiakirja – Alkuperämaamerkintä)	20
2022/C 408/23	Asia C-368/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – R.T. v. Hauptzollamt Hamburg (Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Unionin tullikoodeksi – Asetus (EU) N:o 952/2013 – Tullivelan syntypaikka – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 30 artikla – 60 artikla – 71 artiklan 1 kohta – Maahantuonnista kannettavan arvonlisäveron verotettava tapahtuma ja verosaatavan syntyminen – Verovelan syntypaikka – Unionin tullilainsäädännössä asetetun velvollisuuden noudattamatta jättämisen toteaminen – Tavaroiden maahantuontipaikan määrittäminen – Kolmannessa maassa rekisteröity kuljetusväline, joka on tuotu Euroopan unioniin tullilainsäädännön vastaisesti)	20
2022/C 408/24	Asia C-399/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Svea Hovrätt – Ruotsi) – IRnova AB v. FLIR Systems AB (Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – 24 artiklan 4 alakohta – Yksinomainen toimivalta – Toimivalta patentin rekisteröintiä tai pätevyyttä koskevassa asiassa – Soveltamisala – Kolmannessa valtiossa jätetty patenttihakemus ja siellä myönnetty patentti – Keksijän asema – Keksintöön liittyvän oikeuden haltija)	21
2022/C 408/25	Asia C-422/21: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell'Interno v. TO (Ennakkoratkaisupyyntö – Kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt – Direktiivi 2013/33/EU – 20 artiklan 4 ja 5 kohta – Törkeän väkivaltaisen käyttäytymisen – Sen oikeuden ulottuvuus, joka jäsenvaltioilla on määrittää sovellettavat seuraamukset – Aineellisten vastaanotto-olosuhteiden peruuttaminen)	22
2022/C 408/26	Asia C-507/21 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 8.9.2022 – Valittajana Puma SE ym. ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku – Polkumyynit – Tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamin peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonti, joiden päälliset ovat nahkaa – Unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpano – Lopullisen polkumyynitullin ottaminen uudelleen käyttöön – Ajallinen toimivalta – Syrjintäkiellon periaate)	22

2022/C 408/27	Asia C-188/22: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Okręgowy w Opolu – Puola) – VP (Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EY) N:o 1206/2001 – Todisteiden vastaanottaminen – Muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisen tuomioistuimen jäsenvaltiossa asuvan henkilön lausuman antaminen kirjallisesti – Mahdollisuus käyttää todisteiden vastaanottamiseksi kansallisessa oikeudessa säädettyä keinoa kyseisessä asetuksessa säädetyn keinon sijasta)	23
2022/C 408/28	Asia C-205/22: Unionin tuomioistuimen määräys 8.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Alba Iulia – Romania) – C.D.A. v. I.J. ja N.L. (Asian poistaminen rekisteristä)	23
2022/C 408/29	Asia C-36/22 P: Valitus, jonka Silvia González Sordo ym. ovat tehneet 14.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-642/21, González Sordo ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä	24
2022/C 408/30	Asia C-37/22 P: Valitus, jonka Francisco Javier Fernández-Pacheco Yáñez ym. ovat tehneet 14.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-687/21, Fernández-Pacheco Yáñez ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä	24
2022/C 408/31	Asia C-38/22 P: Valitus, jonka José Antonio Santos Cañibano ym. ovat tehneet 18.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-649/21, Santos Cañibano ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä	25
2022/C 408/32	Asia C-39/22 P: Valitus, jonka Enol Velasco Granda ym. ovat tehneet 18.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-658/21, Velasco Granda v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä	25
2022/C 408/33	Asia C-40/22 P: Valitus, jonka Ramón Baides Fernández ym. ovat tehneet 18.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-659/21, Baides Fernández ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä	25
2022/C 408/34	Asia C-195/22 P: Valitus, jonka Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) on tehnyt 4.3.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-736/21, PTTAZ v. komissio, 27.1.2022 antamasta määräyksestä	26
2022/C 408/35	Asia C-400/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 16.6.2022 – VT ja UR v. Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Asia C-427/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.6.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on BG	27
2022/C 408/37	Asia C-430/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (erityisrikostuomioistuin, Bulgaria) on esittänyt 28.6.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on VB	27
2022/C 408/38	Asia C-432/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.6.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat PT ja SD	28
2022/C 408/39	Asia C-438/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofijski rayonon sad (Bulgaria) on esittänyt 4.7.2022 – ”Em akaunt BG” EOOD v. Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo ”Armeets” AD	28
2022/C 408/40	Asia C-441/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 5.7.2022 – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa ”Regioni v rastezh” 2014-2020 v. Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Asia C-443/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 5.7.2022 – Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa ”INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020” v. Obshtina Balchik	31
2022/C 408/42	Asia C-450/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.7.2022 – Caixabank SA ym. v. ADICAE ym.	32

2022/C 408/43	Asia C-468/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 13.7.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on VB	33
2022/C 408/44	Asia C-534/22 P: Valitus, jonka Roberto Aquino on tehnyt 10.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-253/21., Aquino v. parlamentti, 1.6.2022 antamasta tuomiosta	33
2022/C 408/45	Asia C-546/22: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 16.8.2022 – GF v. Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Asia C-265/21: Unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 21.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour d’appel de Bruxelles – Belgia) – AB ja AB-CD v. Z EF	35
2022/C 408/47	Asia C-481/21: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 9.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Wiesbaden – Saksa) – TX v. Saksan liittotasavalta	35
Unionin yleinen tuomioistuin		
2022/C 408/48	Asia T-483/22: Kanne 4.8.2022 – Genzyme Europe v. komissio	36
2022/C 408/49	Asia T-507/22: Kanne 19.8.2022 – Schrom Farms v. komissio	37
2022/C 408/50	Asia T-536/22: Kanne 31.8.2022 – PAN Europe v. komissio	38
2022/C 408/51	Asia T-541/22: Kanne 2.9.2022 – Sanity Group v. EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Asia T-542/22: Kanne 4.9.2022 – Martin Rodrigo v. EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Asia T-543/22: Kanne 5.9.2022 – Laboratorios Ern v. EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Asia T-549/22: Kanne 6.9.2022 – Prolactal v. EUIPO – Prolàctea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Asia T-552/22: Kanne 7.9.2022 – mataharispaclub v. EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Asia T-555/22: Kanne 9.9.2022 – Ranska v. komissio	42
2022/C 408/57	Asia T-565/22: Kanne 13.9.2022 – HF v. parlamentti	43
2022/C 408/58	Asia T-474/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.9.2022 – Schenk Italia v. EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Asia T-608/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.9.2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (kahta vastakkain olevaa kulmaa esittävä merkki)	44
2022/C 408/60	Asia T-625/21: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.9.2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (kahta vastakkain olevaa kulmaa esittävä merkki)	44

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2022/C 408/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 398, 17.10.2022

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 389, 10.10.2022

EUVL C 380, 3.10.2022

EUVL C 368, 26.9.2022

EUVL C 359, 19.9.2022

EUVL C 340, 5.9.2022

EUVL C 326, 29.8.2022

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vilniaus apygardos administracinis teismas – Liettua) – OT v. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Asia C-184/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Luonnollisten henkilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä – Euroopan unionin perusoikeuskirja – 7 ja 8 artikla sekä 52 artiklan 1 kohta – Direktiivi 95/46/EY – 7 artiklan c alakohta – 8 artiklan 1 kohta – Asetus (EU) 2016/679 – 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta ja 3 kohdan toinen alakohta – 9 artiklan 1 kohta – Rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamisen kannalta tarpeellinen käsittely – Yleisen edun mukainen tavoite – Oikeasuhteisuus – Erityisiä henkilötietoryhmiä koskeva käsittely – Kansallinen säännöstö, jossa veloitetaan julkaisemaan internetissä tietoja, jotka sisältyvät julkishallinnossa työskentelevien luonnollisten henkilöiden tai julkisia varoja saavien yhdistysten tai laitosten johtajien sidonnaisuusilmoituksiin – Eturistiriitöiden ja korruption ehkäiseminen julkisella sektorilla)

(2022/C 408/02)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: OT

Vastaaja: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

Muu osapuoli: Fondas "Nevyriausybinijų organizacijų informacijos ir paramos centras"

Tuomiolauselma

1) Yksilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 7 artiklan c alakohtaa ja luonnollisten henkilöiden suojeleminen henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27.4.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuojasäätös) 6 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa ja 3 kohtaa, luettuina Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan ja 52 artiklan 1 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään sellaisen sidonnaisuusilmoituksen julkaisemisesta verkossa, joka jokaisen julkisia varoja saavan laitoksen johtajan on toimitettava, etenkin siltä osin kuin kyseinen julkaiseminen kattaa hänen avio- tai avopuolisoaan taikka kumppaniaan sekä ilmoituksen antajalle läheisiä tai hänen tuntemiaan henkilöitä koskevat nimetiedot, jotka voivat aiheuttaa eturistiriidan, taikka kaikki viimeisten 12 kalenterikuukauden aikana toteutetut liiketoimet, joiden arvo on yli 3 000 euroa.

- 2) Direktiivin 95/46 8 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen 2016/679 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se, että sidonnaisuusilmoitusten keräämisestä ja niiden sisällön tarkastamisesta vastaavan viranomaisen internetsivustolla julkaistaan henkilötietoja, joista voi ilmetä epäsuorasti luonnollisen henkilön seksuaalinen suuntautuminen, merkitsee näissä säännöksissä tarkoitettua erityisiä henkilötietoryhmiä koskevaa käsittelyä.

(¹) EUVL C 255, 3.8.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) Saksan liittotasavalta v. SW (C-273/20) sekä BL ja BC (C-355/20)

(Yhdistetyt asiat C-273/20 ja C-355/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Maahanmuuttopolitiikka – Oikeus perheenyhdistämiseen – Direktiivi 2003/86/EY – 10 artiklan 3 kohdan a alakohta – 16 artiklan 1 kohdan b alakohta – Alaikäisen lapsen käsite – Todellisen perhesuhteen käsite – Täysi-ikäinen henkilö, joka hakee perheenyhdistämistä pakolaisaseman saaneen alaikäisen kanssa – Alaikäisyyden arvioinnin kannalta merkityksellinen ajankohta)

(2022/C 408/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta

Vastapuolet: SW (C-273/20) sekä BL ja BC (C-355/20)

Muut osapuolet: Stadt Darmstadt (C-273/20) ja Stadt Chemnitz (C-355/20)

Tuomiolauselma

- 1) Oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 16 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että kun kyseessä on vanhempien muuttaminen maahan ilman huoltajaa tulleen alaikäisen pakolaisen luo perheenyhdistämistä varten kyseisen direktiivin 10 artiklan 3 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä tämän direktiivin 2 artiklan f alakohdan kanssa, nojalla, se, että kyseinen pakolainen on perheen kokoajan vanhempien perheenyhdistämistä varten tekemän maahantulo- ja maassaoleskeluhakemuksen ratkaisujankohdassa vielä alaikäinen, ei ole mainitussa 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu "edellytys", jonka noudattamatta jättämisen perusteella jäsenvaltiot voivat hylätä tällaisen hakemuksen. Lisäksi kyseisiä säännöksiä, luettuina mainitun direktiivin 13 artiklan 2 kohdan valossa, on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tällaisessa tapauksessa asianomaisten vanhempien oleskeluoikeus päättyy heti, kun lapsesta tulee täysi-ikäinen.
- 2) Direktiivin 2003/86 16 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että jotta voidaan katsoa olevan kyse tässä säännöksessä tarkoitettusta todellisesta perhesuhteesta tapauksessa, jossa vanhempi on muuttanut pakolaisaseman saaneen alaikäisen lapsen luo perheenyhdistämistä varten, kun tästä lapsesta on tullut täysi-ikäinen ennen kyseisen vanhemman perheenyhdistämistä varten tekemän maahantulo- ja maassaoleskeluhakemuksen ratkaisemista, pelkkä suoraan ylenevässä polvessa oleva ensimmäisen asteen sukulaisuus ei ole riittävä. Perheenkokoajana toimivan lapsen ja asianomaisten vanhemman ei kuitenkaan tarvitse elää yhdessä samassa taloudessa tai asua saman katon alla, jotta tämä vanhempi voisi päästä perheenyhdistämisen piiriin. Satunnaiset vierailut mahdollisuuksien mukaan ja säännöllinen

yhteydenpito millä tavalla tahansa voivat riittää päätelmään, jonka mukaan nämä henkilöt luovat uudelleen henkilökohtaisia suhteita ja tunnesiteitä, ja osoitukseksi todellisen perhesuhteen olemassaolosta. Ei myöskään voida vaatia, että perheenkokoajana toimiva lapsi ja asianomainen vanhempi tukisivat toisiaan taloudellisesti.

(¹) EUVL C 378, 9.11.2020
EUVL C 348, 19.10.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesverwaltungsgericht – Saksa) – Saksan liittotasavalta v. XC

(Asia C-279/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Maahanmuuttopolitiikka – Oikeus perheen yhdistämiseen – Direktiivi 2003/86/EY – 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohta – Alaikäisen lapsen käsite – 16 artiklan 1 kohdan b alakohta – Todellisen perhesuhteen käsite – Lapsi, joka hakee perheen yhdistämistä pakolaisaseman saaneen isänsä kanssa – Alaikäisyyden arvioinnin kannalta merkityksellinen ajankohta)

(2022/C 408/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta

Vastapuoli: XC

Muu osapuoli: Landkreis Cloppenburg

Tuomiolauselma

- 1) Oikeudesta perheen yhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että ajankohtana, joka on otettava huomioon määritettäessä, onko pakolaisaseman saaneen perheenkokoajan lapsi kyseisessä säännöksessä tarkoitettu alaikäinen lapsi tilanteessa, jossa tästä lapsesta on tullut täysi-ikäinen ennen pakolaisaseman myöntämistä perheenkokoajana toimivalle vanhemmalle ja ennen perheen yhdistämisen hakemista, on ajankohta, jona perheenkokoajana toimiva vanhempi on hakenut turvapaikkaa pakolaisaseman saamiseksi, kunhan perheen yhdistämistä on haettu kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun perheenkokoajana toimivalle vanhemmalle on tunnustettu pakolaisasema.
- 2) Direktiivin 2003/86 16 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että jotta voidaan katsoa olevan kyse tässä säännöksessä tarkoitettusta todellisesta perhesuhteesta tapauksessa, jossa alaikäinen lapsi on muuttanut pakolaisaseman saaneen vanhemman luo perheen yhdistämistä varten, kun tästä lapsesta on tullut täysi-ikäinen ennen pakolaisaseman myöntämistä perheenkokoajana toimivalle vanhemmalle ja ennen perheen yhdistämisen hakemista, pelkkä oikeudellinen vanhempi-lapsi-suhde ei ole riittävä. Perheenkokoajana toimivan vanhemman ja asianomaisen lapsen ei kuitenkaan tarvitse elää yhdessä samassa taloudessa tai asua saman katon alla, jotta tämä lapsi voisi päästä perheen yhdistämisen piiriin. Satunnaiset vierailut mahdollisuuksien mukaan ja säännöllinen yhteydenpito millä tavalla tahansa voivat riittää päätelmään, jonka mukaan nämä henkilöt luovat uudelleen henkilökohtaisia suhteita ja tunnesiteitä, ja osoitukseksi todellisen perhesuhteen olemassaolosta. Ei myöskään voida vaatia, että perheenkokoajana toimiva vanhempi ja hänen lapsensa tukisivat toisiaan taloudellisesti.

(¹) EUVL C 378, 9.11.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa v. Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Asia C-332/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Julkiset hankinnat – Konsessiosopimukset – Sekaomistuksessa olevan yhtiön perustaminen – ”Integroitujen koulupalvelujen” antaminen sekaomistuksessa olevan yhtiön hoidettavaksi – Yksityisen osakkaan valitseminen tarjouspyyntömenettelyssä – Direktiivi 2014/23/EU – 38 artikla – Direktiivi 2014/24/EU – 58 artikla – Soveltuvuus – In house -kriteerit – Vaatimus yksityisen osakkaan vähimmäisomistusosuudesta sekaomistuksessa olevassa yhtiössä – Hankintaviranomaisen välillinen omistus yksityisessä osakkaassa – Valintaperusteet)

(2022/C 408/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Vastapuolet: Roma Capitale ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Muu osapuoli: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Tuomiolauselma

- 1) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU, sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2017 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2017/2365, 58 artiklaa on tulkittava siten, että hankintaviranomainen voi sulkea talouden toimijan pois menettelystä, jonka tarkoituksena on yhtäältä perustaa sekaomistuksessa oleva yhtiö ja toisaalta tehdä tämän yhtiön kanssa palveluhankintasopimus, kun tämä poissulkeminen on perusteltua sen vuoksi, että koska hankintaviranomainen omistaa välillisesti osuuden tässä talouden toimijassa, mainitun hankintaviranomaisen enimmäisomistusosuus tässä yhtiössä, sellaisena kuin se on vahvistettu tarjouspyyntöasiakirjoissa, tosiasiaa ylittyy, jos tämä sama hankintaviranomainen valitsisi mainitun talouden toimijan kumppanikseen, jos tällaisen ylittymisen johdosta saman hankintaviranomaisen taloudellinen epävarmuus kasvaa.
- 2) Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU, sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2017 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2017/2366, 38 artiklaa on tulkittava siten, hankintaviranomainen voi sulkea talouden toimijan pois menettelystä, jonka tarkoituksena on yhtäältä perustaa sekaomistuksessa oleva yhtiö ja toisaalta myöntää tälle yhtiölle palvelukonsessio, kun tämä poissulkeminen on perusteltua sen vuoksi, että koska hankintaviranomainen omistaa välillisesti osuuden tässä talouden toimijassa mainitun hankintaviranomaisen enimmäisomistusosuus tästä yhtiöstä, sellaisena kuin se on vahvistettu tarjouspyyntöasiakirjoissa, tosiasiaa ylittyy, jos tämä sama hankintaviranomainen valitsisi mainitun talouden toimijan kumppanikseen, jos tällaisen ylittymisen johdosta saman hankintaviranomaisen taloudellinen epävarmuus kasvaa.

⁽¹⁾ EUVL C 329, 5.10.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kúria – Unkari) – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. v. Magyar Nemzeti Bank

(Asia C-352/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 2009/65/EY – Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) – Direktiivi 2011/61/EU – Vaihtoehtoiset sijoitusrahastot – Yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön johtajien tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan palkka- ja palkkiojärjestelmät ja -käytännöt – Tietyille johtajiston jäsenille jaetut osingot – Palkan ja palkkion käsite – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohta – Omistusoikeus)

(2022/C 408/06)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kúria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Vastapuoli: Magyar Nemzeti Bank

Tuomiolauselma

Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY 14, 14a ja 14b artiklaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 23.7.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/91/EY, ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta 8.6.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU 13 artiklan 1 kohtaa ja liitteessä II olevaa 1 ja 2 kohtaa

on tulkittava siten, että

palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskevia säännöksiä sovelletaan osinkoihin, joita yhtiö, jonka tavanomaiseen liiketoimintaan kuuluu siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvan yhteisen sijoitustoiminnan (yhteissijoitusyritykset) ja vaihtoehtoisen sijoitusrahaston toiminnan harjoittaminen, maksaa suoraan tai välillisesti tietyille toimitusjohtajan, sijoitusjohtajan tai salkunhoitajan tehtäviä hoitaville työntekijöilleen heidän kyseisen yhtiön osakkeisiin kohdistuvan omistusoikeutensa perusteella, jos näiden osinkojen maksamispolitiikka on omiaan kannustamaan näitä työntekijöitä ottamaan riskejä, jotka ovat haitallisia kyseisen yhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten tai vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen intressien kannalta ja niihin sijoittaneiden henkilöiden intressien kannalta, ja helpottamaan siten näistä säännöksistä johtuvien vaatimusten kiertämistä.

⁽¹⁾ EUVL C 423, 7.12.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 7.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Latvia) – Menettely, jonka ovat panneet vireille Boriss Cilevičs ym.

(Asia C-391/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 49 artikla – Sijoittautumisvapaus – Rajoitus – Oikeuttaminen – Koulutusjärjestelmän järjestäminen – Korkeakoulut – Velvollisuus tarjota koulutusohjelmia kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä – SEU 4 artiklan 2 kohta – Jäsenvaltion kansallinen identiteetti – Jäsenvaltion virallisen kielen puolustaminen ja edistäminen – Suhteellisuusperiaate)

(2022/C 408/07)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova ja Ivars Zariņš

Muu osapuoli: Latvijas Republikas Saeima

Tuomiolauselma

SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jossa asetetaan korkeakouluille lähtökohtainen velvollisuus tarjota opetusta yksinomaan kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä, kunhan tällainen säännöstö on oikeutettu kyseisen jäsenvaltion kansallisen identiteetin suojeluun liittyvistä syistä eli se on tarpeellinen ja oikeasuhteinen hyväksyttävästi tavoitellun päämäärän suojaamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 359, 26.10.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Bremen – Saksa) – S v. Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Asia C-411/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin kansalaisuus – Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Yhdenvertainen kohtelu – Direktiivi 2004/38/EY – 24 artiklan 1 ja 2 kohta – Sosiaaliturvaetuudet – Asetus (EY) N:o 883/2004 – 4 artikla – Perhe-etuudet – Sellaisten muiden jäsenvaltioiden kansalaisten, jotka eivät ole taloudellisesti aktiivisia, sulkeminen perhe-etuuksien ulkopuolelle vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleskelun ensimmäisten kolmen kuukauden ajan)

(2022/C 408/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Bremen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: S

Vastaaja: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 4 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan unionin kansalaiselta, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen, joka on perustanut vakinaisen asuinpaikkansa ensiksi mainitun jäsenvaltion alueelle ja joka ei ole taloudellisesti aktiivinen siltä osin kuin hän ei harjoita kyseisessä jäsenvaltiossa ansiotoimintaa, evätään kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan j alakohdassa, luettuna yhdessä mainitun asetuksen 1 artiklan z alakohdan kanssa, tarkoitetut ”perhe-etuudet” tämän jäsenvaltion alueella oleskelunsa ensimmäisten kolmen kuukauden aikana, vaikka mainitun jäsenvaltion kansalainen, joka ei ole taloudellisesti aktiivinen, saa tällaiset etuudet myös niiden ensimmäisten kolmen kuukauden aikana, jotka seuraavat hänen paluutaan samaan jäsenvaltioon sen jälkeen, kun hän on käyttänyt unionin oikeuden nojalla oikeuttaan liikkua ja oleskella vapaasti toisessa jäsenvaltiossa.

Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 24 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, ettei sitä voida soveltaa tällaiseen säännöstyöhön.

(¹) EUVL C 423, 7.12.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Barcelona – Espanja) – M P A v. LC D N M T

(Asia C-501/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa – Asetus (EY) N:o 2201/2003 – 3, 6–8 ja 14 artikla – Asuinpaikan käsite – Toimivalta, päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano sekä yhteistyö elatusvelvoitteita koskeissa asioissa – Asetus (EY) N:o 4/2009 – 3 ja 7 artikla – Kahden eri jäsenvaltion kansalaiset, jotka asuvat kolmannessa valtiossa ja työskentelevät sopimussuhteisina toimihenkilöinä Euroopan unionin edustustossa tässä kolmannessa valtiossa – Toimivallan määrittäminen – Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Valittaja: M P A

Vastapuoli: LC D N M T

Tuomiolauselma

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä elatusvelvoitteita koskeissa asioissa 18.12.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 4/2009 3 artiklan a ja b alakohtaa on tulkittava siten, että määritettäessä näissä säännöksissä tarkoitettua asuinpaikkaa kyseessä olevien puolisoitten, jotka on määrätty unionin lähetystöön kolmanteen valtioon ja joilla väitetään olevan diplomaattisen edustajan asema tässä kolmannessa valtiossa, asema unionin sopimussuhteisina toimihenkilöinä ei voi olla ratkaiseva seikka.

- 2) Asetuksen N:o 2201/2003 8 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että lapsen asuinpaikkaa määritettäessä yhteys, joka perustuu äidin kansalaisuuteen ja asuinpaikkaan ennen avioliiton solmimista siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi vanhempainvastuuta koskeva vaatimus on saatettu, ei ole merkityksellinen, kun taas se, että alaikäiset lapset ovat syntyneet kyseisessä jäsenvaltiossa ja heillä on sen kansalaisuus, ei riitä asuinpaikan määrittämiseksi.
- 3) Jos mikään jäsenvaltion tuomioistuin ei ole toimivaltainen ratkaisemaan aviosuhteen purkamista koskevaa hakemusta asetuksen N:o 2201/2003 3–5 artiklan nojalla, tämän asetuksen 7 artiklaa, luettuna yhdessä asetuksen 6 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se, että pääasian vastaaja on muun kuin sen jäsenvaltion kansalainen, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, on esteenä mainitun 7 artiklan säännöksen, joka koskee toimivaltaa muissa tapauksissa, soveltamiselle, mutta se ei kuitenkaan ole esteenä sille, että sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jonka kansalainen vastaaja on, ovat toimivaltaisia käsittelemään tällaisen hakemuksen kyseisen jäsenvaltion kansallisten toimivaltasääntöjen mukaisesti.

Jos mikään jäsenvaltion tuomioistuin ei ole toimivaltainen ratkaisemaan vanhempainvastuuta koskevaa vaatimusta asetuksen N:o 2201/2003 8–13 artiklan nojalla, kyseisen asetuksen 14 artiklaa on tulkittava siten, että se, että pääasian vastaaja on muun kuin sen jäsenvaltion kansalainen, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, ei ole esteenä mainitun 14 artiklan säännöksen, joka koskee toimivaltaa muissa tapauksissa, soveltamiselle.

- 4) Asetuksen N:o 4/2009 7 artiklaa on tulkittava siten, että
- jos kaikkien asianosaisten asuinpaikka elatusvelvoitteita koskevassa oikeusriidassa ei ole jäsenvaltiossa, asetuksen N:o 4/2009 7 artiklassa tarkoitettu toimivalta, joka perustuu poikkeustapauksissa forum necessitatiin, voidaan todeta, jos mikään jäsenvaltion tuomioistuin ei ole toimivaltainen tämän asetuksen 3–6 artiklan nojalla, jos menettelyä ei voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa tai jos se osoittautuu mahdottomaksi toteuttaa siinä kolmannessa valtiossa, johon riita-asialla on läheinen liittymä, ja jos tällä riita-asialla on riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia on pantu vireille
 - jotta poikkeustapauksissa voidaan katsoa, ettei menettelyä voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa kolmannessa valtiossa, on tärkeää, että kussakin yksittäistapauksessa esitettyjen seikkojen yksityiskohtaisen arvioinnin perusteella oikeus saada asia käsiteltyksi tämän kolmannen valtion tuomioistuimissa on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estetty erityisesti soveltamalla menettelyvaatimuksia, jotka ovat syrjiviä tai jotka ovat oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin perustakeiden vastaisia, ilman että mainittuun 7 artiklaan vetoavan asianosaisten olisi osoitettava, että hän on tuloksettomasti saattanut tai yrittänyt saattaa menettelyn vireille kyseisen kolmannen valtion tuomioistuimissa, ja
 - sen toteaminen, että riita-asialla on oltava riittävä liittymä asiaa käsittelevän tuomioistuimen jäsenvaltioon, voidaan perustaa yhden asianosaisten kansalaisuuteen.

(¹) EUVL C 423, 7.12.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Hannover – Saksa) – Landkreis Northeim v. Daimler AG

(Asia C-588/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kilpailu – Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt – SEUT 101 artikla – Unionin kilpailuoikeuden säännösten rikkomisista nostetut vahingonkorvauskanteet – Komission päätös, jossa todetaan kilpailusääntöjen rikkominen – Sovintomenettely – Rikkomisen kohteet – Erikoiskäyttöön tarkoitetut kuorma-autot – Kotitalousjätteiden keräämiseen tarkoitetut jäteautot)

(2022/C 408/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Landkreis Northeim

Vastaaja: Daimler AG

Muut osapuolet: Iveco Magirus AG, Traton SE, aiemmin MAN SE, MAN Truck & Bus ja MAN Truck & Bus Deutschland GmbH sekä Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Tuomiolauselma

[SEUT] 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asia AT.39824 – Kuorma-autot) 19.7.2016 annettua komission päätöstä C(2016) 4673 final on tulkittava siten, että erikoiskäyttöön tarkoitetut kuorma-autot, mukaan lukien jäteautot, ovat kyseisessä päätöksessä todetun kartellin kohteena.

(¹) EUVL C 53, 15.2.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tallinna Halduskohus – Viro) – AS Lux Express Estonia v. Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Asia C-614/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EY) N:o 1370/2007 – Rautateiden ja maanteiden julkiset henkilöliikennepalvelut – Yleinen sääntö, jossa vahvistetaan velvollisuus kuljettaa tiettyjä henkilöryhmiä maksutta – Toimivaltaisen viranomaisen velvollisuus myöntää toimijoille julkisista palveluista korvaus – Laskentamenetelmä)

(2022/C 408/11)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tallinna Halduskohus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AS Lux Express Estonia

Vastaaja: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Tuomiolauselma

1) Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1370/2007, sellaisena kuin se on muutettuna 14.12.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2016/2338, 2 artiklan e alakohtaa

on tulkittava siten, että

tässä säännöksessä tarkoitettun julkisen palvelun velvoitteen käsitteen alaan kuuluu kansallisessa lainsäädännössä säädetty yritysten, jotka tarjoavat kyseessä olevan jäsenvaltion alueella maanteiden ja rautateiden julkista liikennepalvelua, velvollisuus kuljettaa tiettyjä matkustajaryhmiä kuten esikouluikäisiä lapsia ja tiettyjä vammaisten henkilöiden ryhmiä maksutta ja ilman valtiolta saatavaa korvausta.

2) Asetuksen N:o 1370/2007, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2016/2338, 3 artiklan 2 kohtaa ja 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohtaa

on tulkittava siten, että

toimivaltaisilla viranomaisilla on velvollisuus korvata kyseessä olevan jäsenvaltion alueella maanteiden ja rautateiden julkista liikennepalvelua tarjoaville yrityksille yleisissä säännöissä vahvistetun velvoitteen, joka koskee tiettyjen matkustajaryhmien kuten esikouluikäisten lasten ja tiettyjen vammaisten henkilöiden ryhmien kuljettamista maksutta, täyttämisestä aiheutuvia kustannuksia ja siitä kertyviä tuloja koskevat positiiviset tai negatiiviset taloudelliset nettovaikutukset.

- 3) Asetuksen N:o 1370/2007, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2016/2338, 3 artiklan 2 kohtaa ja liitteessä olevaa 2 kohtaa

on tulkittava siten, että

korvaukset yleisissä säännöissä vahvistettujen sellaisten hintavelvoitteiden täyttämistä, joiden tarkoituksena on vahvistaa enimmäishinnat tietyille matkustajaryhmille, aiheutuvia kustannuksia ja siitä kertyviä tuloja koskevista positiivisista tai negatiivisista taloudellisista nettovaikutuksista on myönnettävä kyseisen asetuksen 4 artiklassa, 6 artiklassa ja liitteessä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti siten, että vältetään liiallisia korvauksia. Korvaus ei saa ylittää sitä taloudellisten nettovaikutusten määrää, joka vastaa julkisen palvelun velvoitteen täyttämistä julkisen liikenteen harjoittajan kustannuksiin ja tuloihin aiheutuvia positiivisia tai negatiivisia kokonaisvaikutuksia, jotka on arvioitava vertaamalla tilannetta, jossa julkisen palvelun velvoite on täytetty, tilanteeseen, joka olisi vallinnut, jos velvoitetta ei olisi täytetty.

(¹) EUVL C 35, 1.2.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 7.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam – Alankomaat) – E.K. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-624/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2003/109/EY – Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asema – Soveltamisala – Kolmannen maan kansalainen, jolla on oleskeluoikeus SEUT 20 artiklan nojalla – 3 artiklan 2 kohdan e alakohta – Maassa oleskelu pelkästään tilapäisesti – Unionin oikeuden itsenäinen käsite)

(2022/C 408/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: E.K.

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tuomiolauselma

- 1) Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY 3 artiklan 2 kohdan e alakohta on tulkittava siten, että siinä tarkoitettu käsite oleskelu maassa ”pelkästään tilapäisesti” on unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava yhtenäisesti kaikkien jäsenvaltioiden alueella.
- 2) Direktiivin 2003/109 3 artiklan 2 kohdan e alakohta on tulkittava siten, että siinä tarkoitettu käsite oleskelu maassa ”pelkästään tilapäisesti” ei kata SEUT 20 artiklaan perustuvaa kolmannen maan kansalaisen oleskelua sen jäsenvaltion alueella, jonka kansalaisuus asianomaisella unionin kansalaisella on.

(¹) EUVL C 128, 12.4.2021.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Nejvyšší správní soud – Tšekki) – ET v. Ministerstvo životního prostředí**

(Asia C-659/20) ⁽¹⁾

*(Ennakkoratkaisupyyntö – Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojeleminen niiden kauppaa sääntelemällä –
Asetus (EY) N:o 338/97 – 8 artiklan 3 kohdan d alakohta – Eläinlajin vankeudessa syntyneiden ja
kasvatettujen yksilöiden käsite – Asetus (EY) N:o 865/2006 – 1 artiklan 3 alakohta – Vanhempien
sukupolven käsite – 54 artiklan 2 alakohta – Vanhempien sukupolven saaminen – Syntyperän valvonta)*

(2022/C 408/13)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ET

Vastaaja: Ministerstvo životního prostředí

Tuomiolauselma

- 1) Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelesta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 4.5.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 865/2006 1 artiklan 3 alakohtaa

on tulkittava siten, että

kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vanhempien sukupolven käsitteen soveltamisalaan eivät kuulu jalostustapahtumaan osallistuvien yksilöiden ylenevän polven yksilöt, joita kyseinen kasvattaja ei ole koskaan omistanut tai jonka hallussa ne eivät koskaan ole olleet.

- 2) Asetuksen N:o 865/2006 54 artiklan 2 alakohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan ja luottamuksensuojan periaatteen kanssa,

on tulkittava siten, että

se on esteenä sille, että luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelesta niiden kauppaa sääntelemällä 9.12.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteessä A mainitun eläinlajin yksilön, joka on kasvattajan hallussa, voitaisiin katsoa olevan kyseisen asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla vankeudessa syntynyt ja kasvatettu, kun kolmas henkilö on hankkinut kyseisen yksilön ylenevän polven yksilöt, jotka eivät kuulu kyseisen kasvattajan vanhempien sukupolveen, ennen kyseisten asetusten voimaantuloa tavalla, joka on vahingollinen kyseisen lajin säilymiselle luonnonvaraisessa ympäristössä.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 22.2.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supremo Tribunal de Justiça – Portugali) – RTL Television GmbH v. Grupo Pestana S.G.P.S., S.A. ja SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Asia C-716/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Satelliitti- ja kaapelilähetykset – Direktiivi 93/83/ETY – 1 artiklan 3 kohta – Käsite ”edelleenlähetys kaapeleitse” – Edelleenlähetysten tarjoaja, joka ei ole kaapelilähetystoiminnan harjoittaja – Hotellitoiminnan harjoittajan toimesta tapahtuva yleisön vastaanotettavaksi tarkoitettun alkuperäisen televisio- tai radiolähetysten samanaikainen ja lyhentämätön yleisölle välittäminen lautasantennilla, kaapelilla ja televisio- tai radiovastaanottimilla ei ole edelleenlähetystä kaapeleitse)

(2022/C 408/14)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal de Justiça

Pääasian asianosaiset

Valittaja: RTL Television GmbH

Vastapuolet: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A. ja SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Tuomiolauselma

Tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27.9.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/ETY 1 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

— siinä ei anneta yleisradio-organisaatioille mitään yksinoikeutta sallia tai kieltää kyseisessä säännöksessä tarkoitettua edelleenlähetystä kaapeleitse ja

— tällaista edelleenlähetystä kaapeleitse ei ole satelliitin välityksellä lähetettävien ja yleisön vastaanotettaviksi tarkoitettujen televisio- tai radiolähetysten samanaikainen, muuttamaton ja lyhentämätön levitys, kun kyseisen edelleenlähetysten toteuttaa hotellin kaltainen muu henkilö kuin kyseisessä direktiivissä tarkoitettu kaapelilähetystoiminnan harjoittaja.

⁽¹⁾ EUVL C 110, 29.3.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgericht Cottbus – Saksa) – RO, jolla on lakisääteinen edustaja, v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-720/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen turvapaikkapolitiikka – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt – Asetus (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) – Alaikäisen syntymäjäsenvaltiossaan jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus – Tämän alaikäisen vanhemmat, joille on aiemmin myönnetty pakolaisasema toisessa jäsenvaltiossa – 3 artiklan 2 kohta – 9 artikla – 20 artiklan 3 kohta – Direktiivi 2013/32/EU – 33 artiklan 2 kohdan a alakohta – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottaminen ja vastuu hakemuksen käsittelystä)

(2022/C 408/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Cottbus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: RO, jolla on lakisääteinen edustaja

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Tuomiolauselma

- 1) Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisessä noudatettavien perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 20 artiklan 3 kohtaa

on tulkittava siten, että

sitä ei voida soveltaa analogisesti tilanteessa, jossa alaikäinen ja hänen vanhempansa jättävät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset jäsenvaltiossa, jossa kyseinen alaikäinen on syntynyt, vaikka hänen vanhempansa saavat jo kansainvälistä suojelua toisessa jäsenvaltiossa.

- 2) Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 33 artiklan 2 kohdan a alakohtaa

on tulkittava siten, että

sitä ei voida soveltaa analogisesti alaikäisen jossakin jäsenvaltiossa jättämään kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen, kun kyseinen alaikäinen ei itse saa kansainvälistä suojelua toisessa jäsenvaltiossa vaan sitä saavat hänen vanhempansa.

⁽¹⁾ EUVL C 88, 15.3.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem – Alankomaat) – I ja S v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Asia C-19/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 604/2013 – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt – 8 artiklan 2 kohta ja 27 artiklan 1 kohta – Ilman huoltajaa oleva alaikäinen, jolla on toisessa jäsenvaltiossa laillisesti oleskeleva sukulainen – Kyseisen jäsenvaltion kieltäytyminen ottamasta vastaan tätä alaikäistä – Kyseisen alaikäisen tai läheisen oikeus tehokkaiseen oikeussuojakeinoihin muutoksen hakemiseksi kieltäytymispäätökseen – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artikla – Lapsen etu)

(2022/C 408/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem

Pääasian asianosaiset

Kantajat: I ja S

Vastaaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tuomiolauselman

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 27 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 24 ja 47 artiklan kanssa,

on tulkittava siten, että

siinä veloitetaan jäsenvaltio, jolle on tehty kyseisen asetuksen 8 artiklan 2 kohtaan perustuva vastaanottopyyntö, antamaan mainitun asetuksen 2 artiklan j alakohdassa tarkoitettulle kansainvälistä suojelua hakevalle ilman huoltajaa olevalle alaikäiselle, mutta ei saman asetuksen 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettulle tämän alaikäisen sukulaiselle, oikeus hakea tuomioistuimessa muutosta tämän jäsenvaltion päätökseen, jolla pyyntö on hylätty.

⁽¹⁾ EUVL C 128, 12.4.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie – Puola) – E.K. ja S.K. v. D.B.P. (C-80/21), B.S. ja W.S. v. M. (C-81/21), sekä B.S. ja Ł.S. v. M. (C-82/21)

(Yhdistetyt asiat C-80/21–C-82/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta – Kiinnelainasopimukset – Sopimusehdon kohtuuttomuuden toteamisen vaikutukset – Vanhentuminen – Tehokkuuseriaate)

(2022/C 408/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Kantajat: E.K. ja S.K. (C-80/21), B.S. ja W.S. (C-81/21) sekä B.S. ja Ł.S. (C-82/21)

Vastaajat: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Tuomiolauselmä

- 1) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

ne ovat esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin ei voi todeta kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan välillä tehdyn sopimuksen ehtoa kohtuuttomaksi kokonaisuudessaan vaan ainoastaan ehdon niiden osatekijöiden osalta, jotka tekevät siitä kohtuuttoman, joten kyseinen ehto jää tällaisten osatekijöiden poistamisen jälkeen osittain tehokkaaksi, kun tällainen poistaminen merkitsee mainitun ehdon sisällön muuttamista vaikuttamalla sen keskeiseen sisältöön, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

- 2) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

ne ovat esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin voi sen jälkeen, kun se on todennut kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan väliseen sopimukseen sisältyvän kohtuuttoman ehdon pätemättömyyden, joka ei johda kyseisen sopimuksen pätemättömyyteen kokonaisuudessaan, korvata tämän ehdon dispositiivisella kansallisen oikeuden säännöksellä.

- 3) Direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

ne ovat esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin voi sen jälkeen, kun se on todennut kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan väliseen sopimukseen sisältyvän kohtuuttoman ehdon pätemättömyyden, joka aiheuttaa kyseisen sopimuksen pätemättömyyden kokonaisuudessaan, korvata pätemättömän ehdon joko sopimuspuolten tahdon tulkinnalla sopimuksen pätemättömyyden toteamisen välttämiseksi taikka dispositiivisella kansallisen oikeuden säännöksellä silloinkin, kun kuluttajalle on ilmoitettu kyseisen sopimuksen pätemättömyyden seuraukset ja hän on hyväksynyt ne.

- 4) Direktiiviä 93/13, luettuna tehokkuusperiaatteen valossa,

on tulkittava siten, että

se on esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan kymmenen vuoden vanhentumisaika kuluttajan vaatimukselle elinkeinonharjoittajalle lainasopimuksen kohtuuttoman ehdon nojalla perusteettomasti maksettujen määrien palauttamiseksi alkaa kuluu siitä ajankohdasta, jona kuluttaja on tehnyt kunkin suorituksen, vaikka kuluttaja ei voinut kyseisenä ajankohtana itse arvioida sopimusehdon kohtuuttomuutta tai hän ei ole ollut tietoinen kyseisen ehdon kohtuuttomuudesta, ja ottamatta huomioon sitä, että kyseiseen sopimukseen perustuva takaisinmaksuaika – tässä tapauksessa 30 vuotta – oli huomattavasti pidempi kuin lakisääteinen kymmenen vuoden vanhentumisaika.

(¹) EUVL C 242, 21.6.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesfinanzhof – Saksa) – Finanzamt R v. W-GmbH

(Asia C-98/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 2 artiklan 1 kohta, 9 artiklan 1 kohta, 167 artikla ja 168 artiklan a alakohta – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Verovelvollisen käsite – Holdingyhtiö – Tytäryhtiöihin luontoissuorituksena tehtyyn yhtiöpanokseen liittyvät kustannukset – Menot, jotka eivät kuulu yleiskustannuksiin – Tytäryhtiöiden suurelta osin verosta vapautettu toiminta)

(2022/C 408/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt R

Vastapuoli: W-GmbH

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 168 artiklan a alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 167 artiklan kanssa,

on tulkittava siten, että

holdingyhtiöllä, joka toteuttaa tytäryhtiöihin kohdistuvia verollisia myöhemmän vaihdannan vaiheen liiketoimia, ei ole vähennysoikeutta niiden suoritteiden osalta, jotka se hankkii kolmansilta osapuolilta ja sijoittaa tytäryhtiöihin yleisen voitto-osuuden myöntämistä vastaan, kun ensinnäkin hankitut aikaisemman vaihdannan vaiheen suoritteet eivät liity suoraan ja välittömästi holdingyhtiön omaan liiketoimintaan vaan tytäryhtiöiden suurelta osin verosta vapautettuun toimintaan, toiseksi nämä suoritteet eivät vaikuta tytäryhtiöille toteutettujen verollisten liiketoimien hintaan, ja kolmanneksi kyseiset suoritteet eivät kuulu holdingyhtiön oman liiketoiminnan yleiskustannuksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 182, 10.5.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC) v. Administración General del Estado ym.

(Asia C-263/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tekijänoikeus ja lähioikeudet – Direktiivi 2001/29/EY – 5 artiklan 2 kohdan b alakohta – Kappaleen valmistamista koskeva yksinoikeus – Poikkeus – Yksityiskäyttöön tarkoitettut kopiot – Maksu – Etukäteen myönnetty vapautus – Vapautusta koskeva todistus, jonka myöntää yksityisoikeudellinen elin, joka on ainoastaan tekijänoikeuksia hallinnoivien yhteisöjen määräysvallassa – Tämän elimen valvontavaltuudet)

(2022/C 408/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Vastapuolet: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) ja Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Tuomiolauselma

1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta

on tulkittava siten, että

ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa immateriaalioikeuksia hallinnoivien yhteisöjen perustaman ja niiden määräysvallassa olevan oikeushenkilön tehtäväksi annetaan yksityisestä kopioinnista suoritettavaa hyvitystä koskevasta maksuvelvollisuudesta myönnettävien vapautusten ja maksupalautusten hallinnointi, kun kyseisessä kansallisessa säännöstössä säädetään, että vapautusta koskevat todistukset ja palautukset on myönnettävä joutuisasti ja soveltamalla objektiivisia perusteita, joiden nojalla kyseinen oikeushenkilö ei voi hylätä hakemusta tällaisen todistuksen tai palautuksen saamiseksi harkintavallan käyttöä edellyttävien toteamusten nojalla, ja kun sen tällaisen hakemuksen hylkäämispäätökseen voidaan hakea muutosta riippumattomalta elimeltä.

2) Direktiivin 2001/29 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta

on tulkittava siten, että

ne eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa annetaan immateriaalioikeuksia hallinnoivien yhteisöjen perustamalle ja niiden määräysvallassa olevalle oikeushenkilölle, jonka tehtäväksi on annettu yksityisestä kopioinnista suoritettavaa hyvitystä koskevasta maksuvelvollisuudesta myönnettävien vapautusten ja maksupalautusten hallinnointi, toimivalta pyytää pääsyä tietoihin, jotka ovat tarpeen sille tällä tavoin annetun valvontavallan käyttämiseksi, mitä vastaan ei voida vedota erityisesti kansallisessa oikeudessa säädettyyn liikekirjanpidon luottamuksellisuuteen, koska tällä oikeushenkilöllä on velvollisuus säilyttää saamiensa tietojen luottamuksellinen luonne.

(¹) EUVL C 329, 16.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Înalta Curte de Casație și Justiție – Romania) – Uniqa Asigurări SA v. Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Asia C-267/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 56 artikla – Vakuutuspalvelut – Verotuspaikka – Vahingonselvityspalvelut, jotka kolmantena osapuolena olevat yhtiöt suorittavat vakuutusyhtiön nimissä ja lukuun)

(2022/C 408/20)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Uniqa Asigurări SA

Vastapuolet: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 56 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että vahingonselvityspalvelut, joita kolmantena osapuolena olevat yhtiöt suorittavat vakuutusyhtiön nimissä ja lukuun, eivät kuulu kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen ”konsulttien, insinöörien, tutkimuslaitosten, lakimiesten ja tilintarkastajien sekä kirjanpitäjien palvelujen ja muiden vastaavien palvelujen sekä automaattisen tietojenkäsittelyn ja tiedon luovutuksen” alaan.

(¹) EUVL C 349, 30.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA v. Navitours SARL

(Asia C-294/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Kuudes direktiivi 77/388/ETY – 2 artiklan 1 kohta – Soveltamisala – Verolliset liiketoimet – 9 artiklan 2 kohdan b alakohta – Kuljetuspalvelujen suorituspaikka – Risteilyt Mosel-joella – Joki yhteishallintoalueena)

(2022/C 408/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Vastaaja: Navitours Sàrl

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY, 2 artiklan 1 kohtaa ja 9 artiklan 2 kohdan b alakohtaa

on tulkittava siten, että

jäsenvaltion on kannettava veroa henkilökuljetuspalveluista, joiden suorittamisesta vastaa tähän jäsenvaltioon sijoittautunut palvelujentarjoaja ja jotka suoritetaan yhteishallintoalueella, joka määrittellään kyseisen jäsenvaltion ja toisen jäsenvaltion tekemän kansainvälisen sopimuksen nojalla yhteiseksi alueeksi, jolla mainitut kaksi jäsenvaltiota käyttävät suvereniteettia yhdessä ja johon ei sovelleta mitään unionin oikeudessa määrättyä poikkeusta, mikäli kyseinen toinen jäsenvaltio ei ole jo kantanut veroa näistä suoritteista. Se, että yksi näistä jäsenvaltioista kantaa veroa näistä suoritteista, estää toista jäsenvaltiota kantamasta puolestaan veroa niistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta näiden kahden jäsenvaltion mahdollisuutta säännellä muulla tavoin, esimerkiksi sopimuksella, tällä alueella suoritettujen palvelujen veronkantoa, kunhan vältetään tulojen verottamatta jääminen ja arvonlisäveron kanto kahteen kertaan.

(¹) EUVL C 191, 10.5.2022.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte d'appello di Venezia – Italia) – Agecontrol SpA v. ZR, Lidl Italia Srl

(Asia C-319/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Maatalous – Yhteiset markkinajärjestelyt – Asetus (EY) N:o 1234/2007 – Pakatut tuoreet hedelmät ja vihannekset – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011 – Vaatimustenmukaisuustarkastus – Kuljetus saman kaupan pitävän yhtiön myyntipaikkaan – Saateasiakirja – Alkuperämaamerkintä)

(2022/C 408/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte d'appello di Venezia

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agecontrol SpA

Vastapuolet: ZR, Lidl Italia Srl

Tuomiolauselma

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 5 artiklan 4 kohtaa, luettuna tämän asetuksen 8 artiklan ja maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 ja 113 a artiklan valossa, on tulkittava siten, että sen tarkastaminen, ovatko hedelmä- ja vihannesalan tuotteet kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia, ei edellytä, että kyseisten tuotteiden haltija antaa saateasiakirjan. Kun tämä haltija antaa tällaisen asiakirjan, sen on kuitenkin kaikissa mainittujen tuotteiden kaupan pitämisen vaiheissa mainittava näiden tuotteiden nimi ja alkuperämaa riippumatta siitä, että täytäntöönpanoasetuksessa N:o 543/2011 edellytetyt ulkoiset merkinnät ovat jo näkyvästi ja pysyvästi tuotteiden pakkauksen yhdellä sivulla, tietoja sisältävässä kyltissä, joka on sijoitettu näkyvälle paikalle sen kuljetusvälineen sisäpuolelle, jolla tuotteet kuljetetaan, sekä näiden tuotteiden toimittajan antamissa laskuissa.

⁽¹⁾ EUVL C 310, 2.8.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – R.T. v. Hauptzollamt Hamburg

(Asia C-368/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Unionin tullikoodeksi – Asetus (EU) N:o 952/2013 – Tullivelan syntypaikka – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 30 artikla – 60 artikla – 71 artiklan 1 kohta – Maahantuonnista kannettavan arvonlisäveron verotettava tapahtuma ja verosaatavan syntyminen – Verovelan syntypaikka – Unionin tullilainsäädännössä asetetun velvollisuuden noudattamatta jättämisen toteaminen – Tavaroiden maahantuontipaikan määrittäminen – Kolmannessa maassa rekisteröity kuljetusväline, joka on tuotu Euroopan unioniin tullilainsäädännön vastaisesti)

(2022/C 408/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: R.T.

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.12.2018 annetulla neuvoston direktiivillä (EU) 2018/2057, 30 ja 60 artiklaa

on tulkittava siten, että

kolmannessa maassa rekisteröidyn ja unioniin tullisäännösten vastaisesti tuodun ajoneuvon arvonlisäverotuksellinen maahantuontipaikka sijaitsee jäsenvaltiossa, jossa tullisäännöksissä säädettyjen velvollisuuksien laiminlyöjä asuu ja käyttää tosiasiallisesti ajoneuvoa.

(¹) EUVL C 382, 20.9.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Svea Hovrätt – Ruotsi) – IRnova AB v. FLIR Systems AB

(Asia C-399/21) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa – Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EU) N:o 1215/2012 – 24 artiklan 4 alakohta – Yksinomainen toimivalta – Toimivalta patentin rekisteröintiä tai pätevyyttä koskevassa asiassa – Soveltamisala – Kolmannessa valtiossa jätetty patenttihakemus ja siellä myönnetty patentti – Keksijän asema – Keksintöön liittyvän oikeuden haltija)

(2022/C 408/24)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Svea Hovrätt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: IRnova AB

Vastaaja: FLIR Systems AB

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 24 artiklan 4 alakohta

on tulkittava siten, että

sitä ei sovelleta riita-asiaan, jossa pyritään keksijän tai yhteiskeksijän väitettyyn asemaan perustuvan kanteen yhteydessä ratkaisemaan, onko henkilöllä oikeus kolmansissa valtioissa jätetyissä patenttihakemuksissa ja niissä myönnettyissä patenteissa tarkoitettuihin keksintöihin.

(¹) EUVL C 368, 13.9.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 1.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Interno v. TO

(Asia C-422/21) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kansainvälistä suojelua hakevat henkilöt – Direktiivi 2013/33/EU – 20 artiklan 4 ja 5 kohta – Törkeän väkivaltaisen käyttäytyminen – Sen oikeuden ulottuvuus, joka jäsenvaltioilla on määrittää sovellettavat seuraamukset – Aineellisten vastaanotto-olosuhteiden peruuttaminen)

(2022/C 408/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ministero dell’Interno

Vastapuoli: TO

Tuomiolauselma

- 1) Kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU 20 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan törkeän väkivaltaiseen käyttäytymiseen majoitustilojen ulkopuolella.
- 2) Direktiivin 2013/33 20 artiklan 4 ja 5 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että kansainvälisen suojelun hakijalle, joka on käyttäytynyt törkeän väkivaltaisesti julkisen vallan edustajia kohtaan, määrätään seuraamus, jolla peruutetaan tämän direktiivin 2 artiklan f ja g alakohdassa tarkoitettujen majoitukseen, ruokaan tai vaatetukseen liittyvät aineelliset vastaanotto-olosuhteet, kun tällaisen seuraamuksen vaikutuksesta hakija menettäisi mahdollisuuden täyttää kaikkein perustavanlaatuisimmat tarpeensa. Muiden kyseiseen 20 artiklan 4 kohtaan perustuvien seuraamusten määrittämisessä on kaikissa olosuhteissa noudatettava mainitun artiklan 5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, muiden muassa niitä, jotka koskevat suhteellisuusperiaatteen ja ihmisarvon kunnioittamista.

⁽¹⁾ EUVL C 368, 13.9.2021.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 8.9.2022 – Valittajana Puma SE ym. ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Polkumyynti – Tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonti, joiden päälliset ovat nahkaa – Unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöönpano – Lopullisen polkumyyntitullin ottaminen uudelleen käyttöön – Ajallinen toimivalta – Syrjintäkiellon periaate)

(2022/C 408/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL ja Puma Retail AG (edustajat: J. Cornelis ja E. Vermulst, advocaten)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Armati, G. Luengo ja T. Maxian Rusche)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään
- 2) Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL ja Puma Retail AG vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 431, 25.10.2021.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 8.9.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Sąd Okręgowy w Opolu – Puola) – VP

(Asia C-188/22) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Asetus (EY) N:o 1206/2001 – Todisteiden vastaanottaminen – Muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisen tuomioistuimen jäsenvaltiossa asuvan henkilön lausuman antaminen kirjallisesti – Mahdollisuus käyttää todisteiden vastaanottamiseksi kansallisessa oikeudessa säädettyä keinoa kyseisessä asetuksessa säädetyn keinon sijasta)

(2022/C 408/27)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Opolu

Asianosaiset

Kantaja: VP

Muu osapuoli: KS, jota edustaa AS

Määräysosa

Jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28.5.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001 1 ja 17 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion tuomioistuimen, joka haluaa kuulla toisessa jäsenvaltiossa asuvaa henkilöä, ei välttämättä tarvitse turvautua kyseisessä asetuksessa säädettyihin keinoihin todisteiden vastaanottamiseksi vaan se voi hankkia tältä henkilöltä kirjallisen lausuman kyseisen tuomioistuimen jäsenvaltion oikeuden mukaisesti ja hankkimatta siihen lupaa mainitun asetuksen 3 artiklassa tarkoitetulta pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion keskuselimeltä tai toimivaltaiselta viranomaiselta.

(¹) Jättämisspäivä: 11.3.2022.

Unionin tuomioistuimen määräys 8.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Alba Iulia – Romania) – C.D.A. v. I.J. ja N.L.

(Asia C-205/22) (¹)

(Asian poistaminen rekisteristä)

(2022/C 408/28)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Alba Iulia

Asianosaiset

Kantaja: C.D.A.

Vastaajat: I.J. ja N.L.

Määräysosa

Asia C-205/22 poistetaan unionin tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) Jättämispäivä: 16.3.2022.

Valitus, jonka Silvia González Sordo ym. ovat tehneet 14.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-642/21, Gonzáles Sordo ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla ja Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (edustaja: B. González González, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 6.9.2022 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Francisco Javier Fernández-Pacheco Yáñez ym. ovat tehneet 14.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-687/21, Fernández-Pacheco Yáñez ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Francisco Javier Fernández-Pacheco Yáñez, Javier Martín Lou, Luís Fernando Lafuente Guillen, Justino-David Aranda Guerrero, Fernando Llera Gallego, Avelina Domínguez Esteban, María Belén Sáez-Guinea Ruiz, José Miguel Navarro Queiroz ja Jorge Luis Pérez Terren (edustaja: B. González González, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 6.9.2022 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka José Antonio Santos Cañibano ym. ovat tehneet 18.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-649/21, Santos Cañibano ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñoz Fernández, Aurora Nicolás Herrerros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez ja Lourdes Cano Nieto (edustaja: B. González González, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 6.9.2022 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Enol Velasco Granda ym. ovat tehneet 18.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-658/21, Velasco Granda v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (edustaja: B. González González, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 6.9.2022 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Ramón Baidés Fernández ym. ovat tehneet 18.1.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-659/21, Baidés Fernández ym. v. komissio, 24.11.2021 antamasta määräyksestä

(Asia C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittajat: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez ja Patricia Sánchez Caballero (edustaja: B. González González, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 6.9.2022 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) on tehnyt 4.3.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-736/21, PTTAZ v. komissio, 27.1.2022 antamasta määräyksestä

(Asia C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (edustaja: B. González González, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 6.9.2022 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen selvästi perusteettomana ja määrännyt valittajat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 16.6.2022 – VT ja UR v. Conny GmbH

(Asia C-400/22)

(2022/C 408/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Valittajat: VT ja UR

Vastapuoli: Conny GmbH

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2011/83/EU ⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kanssa sopuoinnussa, jos kansallista säännöstä (tässä: Saksan siviililain (Bürgerliches Gesetzbuch) 312j §:n 3 momentin toista virkettä ja 4 momenttia), sellaisena kuin se oli voimassa 13.6.2014–27.5.2022) tulkitaan siten, että kyseistä säännöstä samoin kuin direktiivin 2011/83/EU 8 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa voidaan soveltaa myös silloin, jos sähköisessä muodossa tehtävän sopimuksen tekoajankohtana kuluttaja ei ole elinkeinonharjoittajaan nähden maksuvelvollinen ehdottomasti vaan ainoastaan tietyin lisäedellytyksin – esimerkiksi yksinomaan siinä tapauksessa, että myöhemmin vireille pantu riita-asia menestyy tai että kolmannelle lähetetään myöhemmin maksukehotus?

⁽¹⁾ Kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU (EUVL 2011, L 304, s. 64).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.6.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on BG**

(Asia C-427/22)

(2022/C 408/36)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven kasatsionen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

BG

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaan sisältyvää luottolaitoksen määritelmää tulkittava siten, että luottojen myöntämisen on tapahduttava yksinomaan varoilla, joita vastaanotetaan yleisöltä talletuksina tai muina takaisinmaksettavina varoina, vai voiko luottolaitos myöntää luottoja myös muista lähteistä saaduilla varoilla?
2. Miten luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 42 alakohtaan sisältyvän ilmaisun ”viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla annetaan lupa liiketoiminnan harjoittamiseen” sisältöä on tulkittava, ja käsittääkö se sekä luottotoimia koskevan lupaa edellyttävän toimilupasääntelyn että lupaa edellyttävän rekisteröitymissääntelyn?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 176, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (erityisrikostuomioistuin, Bulgaria) on
esittänyt 28.6.2022 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on VB**

(Asia C-430/22)

(2022/C 408/37)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen/asianosaiset pääasiassa

VB

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko direktiivin 2016/343⁽¹⁾ 8 artiklan 4 kohdan toista virkettä tulkittava siten, että sen nojalla kansallisella tuomioistuimella, joka tuomitsee syytetyn rikoksesta poissaolevana tilanteessa, jossa direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät ole täyttyneet, on velvollisuus viitata nimenomaisesti syytetyn direktiivin 9 artiklan mukaiseen oikeuteen asian uuteen käsittelyyn, jotta syytetylle voidaan ilmoittaa myöhemmin ja erityisesti, kun hänet otetaan kiinni rangaistuksen täytäntöön panemiseksi, tästä hänen oikeudestaan? Kysymys tulee esiin siksi, että kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä siitä, että poissaolevana tuomitulle olisi ilmoitettava hänen oikeudestaan asian uuteen käsittelyyn, kun hänet otetaan kiinni rangaistuksen täytäntöön panemiseksi; kansallisessa lainsäädännössä ei myöskään säädetä tuomioistuimen osallistumisesta eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamiseen rangaistuksen täytäntöön panemiseksi.

Onko direktiivin 2016/343 8 artiklan 4 kohdan toista virkettä – ja erityisesti siinä käytettyä muotoilua ”hänelle on ilmoitettava myös mahdollisuudesta riitauttaa päätös ja oikeudesta uuteen oikeudenkäyntiin tai muuhun oikeus-suojakeinoon 9 artiklan mukaisesti” – tulkittava siten, että epäillylle tai syytetylle on ilmoitettava viranomaisen toteamasta, hänellä olevasta oikeudesta asian uuteen käsittelyyn vai onko hänelle ilmoitettava oikeudesta hakea asian uudelleen käsittelyä siten, että tämän jälkeen tutkitaan vielä, onko hakemus perusteltu?

(¹) Eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikos-oikeudellisissa menettelyissä 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/343 (EUVL 2016, L 65, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 28.6.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat PT ja SD**

(Asia C-432/22)

(2022/C 408/38)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

PT ja SD

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun kyse on rikosoikeudellisesta menettelystä, joka koskee unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvista teoista nostettua syytettä, onko SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen ja perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan kanssa yhteensopiva kansallinen laki, jossa edellytetään, että syyttäjän ja vastaajan tekemän sopimuksen sisällöllisestä tutkimisesta ei vastaa asiaa käsittelevä tuomioistuin, jossa on suoritettu koko todistelu, vaan toinen tuomioistuin, jos perusteena tälle edellytykselle on se, että asiassa on myös muita vastaajia, jotka eivät ole tehneet sopimusta?

Onko puitepäätöksen 2004/757 (¹) 5 artiklan, puitepäätöksen 2008/841 (²) 4 artiklan sekä SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen ja perusoikeuskirjan 52 artiklan, luettuina yhdessä sen 47 artiklan kanssa, kanssa yhteensopiva kansallinen laki, jonka mukaan rikosoikeudellisen menettelyn päättävä sopimus voidaan hyväksyä vain, jos kaikki muut vastaajat ja heidän asianajajansa ovat antaneet siihen suostumuksensa?

Edellytetäänkö perusoikeuskirjan 47 artiklan toisessa kohdassa, että tutkittuaan ja hyväksyttyään sopimuksen tuomioistuin kieltäytyy tutkimasta muita vastaajia vastaan nostettuja syytteitä, sikäli kuin se on antanut kyseisestä sopimuksesta sellaisen ratkaisun, jossa ei todeta, ovatko he osallistuneet tekoon tai ovatko he syyllisiä siihen?

(¹) Laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta 25.10.2004 annettu neuvoston puitepäätös 2004/757/YOS (EUVL 2004, L 335, s. 8).

(²) Järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta 24.10.2008 annettu neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS (EUVL 2008, L 300, s. 42).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) on esittänyt 4.7.2022 – ”Em akaunt
BG” EOOD v. Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo ”Armeets” AD**

(Asia C-438/22)

(2022/C 408/39)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski rayonen sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: "Em akaunt BG" EOOD

Vastaaja: Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo "Armeets" AD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu tuomiossa CHEZ Elektro Bulgaria, C-427/16 ja C-428/16 (¹), tulkittava siten, että kansalliset tuomioistuimet voivat jättää soveltamatta kansallista säännöstä, jonka mukaan kansallisella tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrätä hävinnyt osapuoli korvaamaan oikeudenkäyntikuluina asianajopalkkio, joka on ylimmän asianajajaneuvoston (Bulgaria) kaltaisen asianajajien ammattijärjestön antamassa asetuksessa vahvistettua pienempi, jos se ei rajoitu siihen, mikä on tarpeen legitiimien tavoitteiden saavuttamiseksi, ja jos se ei koske ainoastaan sopimusosapuolia vaan myös kolmansia, jotka voidaan velvoittaa maksamaan oikeudenkäyntikulut?
- 2) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu tuomiossa CHEZ Elektro Bulgaria, C-427/16 ja C-428/16, tulkittava siten, että kansalliset tuomioistuimet voivat jättää soveltamatta kansallista säännöstä, jonka mukaan kansallisella tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrätä hävinnyt osapuoli korvaamaan oikeudenkäyntikuluina asianajopalkkio, joka on ylimmän asianajajaneuvoston (Bulgaria) kaltaisen asianajajien ammattijärjestön antamassa asetuksessa vahvistettua pienempi, jollei se totea, että nämä tavoitteet ylittyvät yksittäistapauksessa, vai onko pikemminkin katsottava, että kansallista säännöstöä ei voida soveltaa, jollei todeta, että nämä tavoitteet on saavutettu?
- 3) Minkä osapuolen on SEUT 101 artiklan 1 kohdan mukaan, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1/2003 (²) 2 artiklan kanssa, osoitettava siviilioikeudellisessa riita-asiassa, jossa hävinnyt osapuoli määrätään korvaamaan oikeudenkäyntikulut, että kyse on legitiimistä tavoitteesta ja että tavoitteeseen pyrkiminen asianajajien ammattijärjestön antamalla, asianajopalkkion vähimmäismäärää koskevalla asetuksella on oikeasuhteista, jos asianajopalkkion alentamista on vaadittu sen kohtuuttomuuden vuoksi: osapuolen, joka vaatii oikeudenkäyntikulujen korvaamista, vai hävinneen osapuolen, joka vaatii palkkion alentamista?
- 4) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu tuomiossa CHEZ Elektro Bulgaria, C-427/16 ja C-428/16, tulkittava siten, että Narodnoto sabranien (kansalliskokous, Bulgaria) kaltaisen valtion viranomaisen on, kun se delegoi asianajajien ammattijärjestön tehtäväksi hyväksyä vähimmäishinnat asetuksella, mainittava nimenomaisesti ne erityiset menetelmät, joiden avulla rajoituksen oikeasuhteisuus on määritettävä, vai onko ammattijärjestön tehtäväksi annettava tarkastella tällaisia menetelmiä asetuksen antamisen yhteydessä (esim. luonnoksen perusteluissa tai muissa valmisteluasiakirjoissa), ja onko kansallisen tuomioistuimen mahdollisesti, jos tällaisia menetelmiä ei oteta huomioon, kiellettävä asetuksen soveltaminen tutkimatta konkreettisia summia ja onko tällaisista menetelmistä tehty perusteltu selvitys riittävä, jotta voidaan katsoa, että säännös rajoittuu siihen, mikä on tarpeen asetetun legitiimin tavoitteen saavuttamiseksi?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin sitä on tulkittu tuomiossa CHEZ Elektro Bulgaria, C-427/16 ja C-428/16, tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on arvioitava legitiimejä tavoitteita, joilla oikeutetaan sellaisen kansallisen säännöksen soveltaminen, jonka mukaan kansallisella tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrätä hävinnyt osapuoli korvaamaan oikeudenkäyntikuluina asianajopalkkio, joka on ylimmän asianajajaneuvoston (Bulgaria) kaltaisen asianajajien ammattijärjestön antamassa asetuksessa vahvistettua pienempi, ja näiden tavoitteiden oikeasuhteisuutta asiassa konkreettisesti määrättyyn palkkioon kohdistuviin vaikutuksiin nähden, ja onko sen jätettävä soveltamatta tätä palkkiota, jos se ylittää sen, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi, vai onko kansallisen tuomioistuimen lähtökohtaisesti tutkittava asetuksessa palkkion määrittämiseksi vahvistettuja arviointiperusteita ja niiden ominaispiirteitä, ja jos se toteaa, että ne voivat tietyissä tapauksissa ylittää sen, mikä on tarpeen tavoitteiden saavuttamiseksi, jätettävä soveltamatta kyseistä sääntöä kaikissa tilanteissa?
- 6) Jos katsotaan, että laadukkaiden asianajopalvelujen varmistaminen on legitiimi tavoite, sallitaanko SEUT 101 artiklan 1 kohdassa, että vähimmäispalkkiot määritetään pelkästään asian (riidan kohteen) luonteen, asiaan liittyvän aineellisen intressin ja osittain istuntojen määrän perusteella ilman, että on tarpeen ottaa huomioon muita arviointiperusteita, kuten tosiseikkojen monitahoisuutta, sovellettavia kansallisia ja kansainvälisiä säännöksiä jne.?

- 7) Jos viidenteen kysymykseen vastataan siten, että kansallisen tuomioistuimen on tutkittava jokaisen oikeusriidan osalta erikseen, voidaanko tehokkaan oikeudellisen avustamisen varmistamista koskevilla legitimeillä tavoitteilla perustella vähimmäispalkkiota koskevan säännösten soveltamista, mitkä ovat ne kriteerit, joiden perusteella kansallisen tuomioistuimen on tällöin arvioitava vähimmäispalkkion oikeasuhteisuutta konkreettisesti yksittäistapauksessa, jos se katsoo, että vähimmäismäärän sääntelyn tavoitteena on varmistaa tehokas oikeudellinen avustaminen kansallisella tasolla?
- 8) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kolmannen kohdan kanssa, tulkittava siten, että seitsemännen kysymyksen arvioinnissa on otettava huomioon toimeenpanovallan hyväksymä säännös, joka koskee valtion viran puolesta nimeämille asianajajille maksamaa palkkiota, joka on – lainsäädännössä esitetyn viittauksen nojalla – enimmäismäärä, joka korvataan oikeudellisen neuvonantajan edustamalle, asian voittaneelle osapuolelle?
- 9) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on seitsemättä kysymystä arvioidessaan ilmoitettava laadukkaasti oikeudellisen avustamisen varmistamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi riittävä palkkion määrä, jota sen on verrattava lainsäädäntöön perustuvaan palkkion määrään, ja esitettävä perusteet harkintansa mukaan vahvistamalle määrälle?
- 10) Onko SEUT 101 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä kansallisten prosessuaalisten keinojen tehokkuutta ja oikeuden väärinkäytön kieltä koskevien periaatteiden kanssa, tulkittava siten, että jos kansallinen tuomioistuin toteaa, että yritysten yhteenliittymän tekemä päätös jäsentensä vähimmäispalkkioiden vahvistamisesta rikkoo kilpailunrajoituskieltoja, eikä siinä ole esitetty perusteltuja syitä tällaisen toimen sallimiselle, se on silti velvollinen soveltamaan kyseisessä päätöksessä vahvistettuja vähimmäistariffeja, koska ne ilmentävät päätöksen kohteena olevien palvelujen todellisia markkinahintoja, sillä kaikkien kyseistä palvelua tarjoavien henkilöiden on oltava kyseisen yhteenliittymän jäseniä?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890

(²) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EUVL 2003, L 1, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 5.7.2022 –
Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia
organ na operativna programa "Regioni v rastezh" 2014-2020 v. Obshtina Razgrad**

(Asia C-441/22)

(2022/C 408/40)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa "Regioni v rastezh" 2014-2020

Vastapuoli: Obshtina Razgrad

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Mahdollistaako direktiivin 2014/24 (¹) 72 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä 4 kohdan a ja b alakohdan kanssa, kansallisen lainsäädännön tai tämän lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevan käytännön, jonka mukaan hankintasopimuksen merkittävää muuttamista koskevia säännöksiä voidaan katsoa rikotun vain, jos sopimuspuolet ovat allekirjoittaneet kirjallisen sopimuksen / liitteen hankintasopimuksen muuttamiseksi?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Mahdollistaako direktiivin 2014/24 72 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä 4 kohdan a ja b alakohdan kanssa, kansallisen lainsäädännön tai tämän lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevan käytännön, jonka mukaan hankintasopimusten lainvastainen muuttaminen voi tapahtua paitsi sopimuspuolen allekirjoittamalla kirjallisella sopimuksella myös siten, että sopimuspuolet toteuttavat yhdessä hankintasopimuksen muuttamista koskevien säännösten vastaisia toimia, jotka käyvät ilmi niiden välisestä yhteydenpidosta ja sen kirjallisista jäljistä (kuten käsiteltävässä asiassa kyseessä olevista), joista voidaan päätellä sopimuspuolten yhteinen tahto mainittuun muuttamiseen?

3. Mahdollistaako direktiivin 2014/24 72 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä 4 kohdan a ja b alakohdan kanssa, kansallisen lainsäädännön tai tämän lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevan käytännön, jonka mukaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa (jossa hankinta-asiakirjoissa vahvistettiin enimmäisaika ja viimeinen mahdollinen ajankohta hankintasopimuksen toteuttamiselle; määräaika on myös tarjousten arviointimenetelmien yhteydessä käytettävä yksi indikaattori; hankintasopimuksen tosiasiallinen toteuttaminen ylitti asiakirjoissa määrätyn enimmäiskeston ja tapahtui viimeisimmän mahdollisen ajankohdan jälkeen ilman, että kyse olisi ollut ennalta arvaamattomista olosuhteista; hankintaviranomainen hyväksyi hankintasopimuksen toteuttamisen sitä moittimatta, eikä viivästyksestä vaadittu sopimussakkoa) hankintasopimuksen toteuttaminen, jossa rikottiin hankinta-asiakirjojen määräaika koskevaan osaan sisältyviä ehtoja, kun kyse ei ole ennalta arvaamattomista olosuhteista ja kun hankintaviranomainen ei ole moittinut viivästystä, tulkitaan ainoastaan eräänlaiseksi hankintasopimuksen epäasianmukaiseksi toteuttamiseksi eikä lainvastaiseksi hankintasopimuksen merkittäväksi muuttamiseksi siltä osin kuin se koskee hankintasopimuksen toteuttamisen määräaika?

(¹) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 5.7.2022 –
Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ
po programa "INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020" v. Obshtina Balchik**

(Asia C-443/22)

(2022/C 408/41)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa "INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020"

Vastapuoli: Obshtina Balchik

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mahdollistaako direktiivin 2014/24 (¹) 72 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä 4 kohdan a ja b alakohdan kanssa, kansallisen lainsäädännön tai tämän lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevan käytännön, jonka mukaan hankintasopimuksen merkittävää muuttamista koskevia säännöksiä voidaan katsoa rikutun vain, jos sopimuspuolet ovat allekirjoittaneet kirjallisen sopimuksen / liitteen hankintasopimuksen muuttamiseksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: Mahdollistaako direktiivin 2014/24 72 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä 4 kohdan a ja b alakohdan kanssa, kansallisen lainsäädännön tai tämän lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevan käytännön, jonka mukaan hankintasopimusten lainvastainen muuttaminen voi tapahtua paitsi sopimuspuolten allekirjoittamalla kirjallisella sopimuksella myös siten, että sopimuspuolet toteuttavat yhdessä hankintasopimuksen muuttamista koskevien säännösten vastaisia toimia, jotka käyvät ilmi niiden välisestä yhteydenpidosta ja sen kirjallisista jäljistä (kuten käsiteltävässä asiassa kyseessä olevista), joista voidaan päätellä sopimuspuolten yhteinen tahto muuttamiseen?
- 3) Käsittääkö direktiivin 2014/24 johdanto-osan [109] perustelukappaleessa tarkoitettu käsite "hankintasopimuksen tekemisen – – huolellinen valmistelu" toimien toteuttamiselle asetettua määräaika koskevilta osin myös sellaisten tavanomaisiin kilpailuolosuhteisiin liittyvien riskien arvioimisen, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti hankintasopimuksen toteuttamiseen määräajassa, ja lakisääteisten kieltojen arvioinnin, kun kyse on toimien toteuttamista sellaisen tietyn ajanjakson aikana, joka kuuluu hankintasopimuksen toteuttamisaikaan?

- 4) Käsittääkö direktiivissä 2014/24 tarkoitettu käsite ”ennalta arvaamattomat olosuhteet” ainoastaan olosuhteet, jotka ovat ilmenneet hankintasopimuksen sopimuspuolen valinnan jälkeen (kuten julkisista hankinnoista annetun lain lisäsäännösten [Dopalnitelni razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki] 2 §:n 27 kohdassa säädetään) ja joita ei olisi voitu ennakoida hankintasopimuksen tekemisen asiaankuuluvan huolellisesta valmistelusta huolimatta ja jotka eivät johdu sopimuspuolten toimista tai laiminlyönneistä mutta jotka tekevät hankintasopimuksen toteuttamisen sovittujen ehtojen mukaisesti mahdottomaksi? Vai eikö direktiivissä edellytetä, että nämä olosuhteet ovat ilmenneet hankintasopimuksen sopimuspuolen valinnan jälkeen?
- 5) Muodostavatko tavanomaiset kilpailuolosuhteet, jotka eivät ole direktiivin 2014/24 johdanto-osan [109] perustelukappaleessa tarkoitettuja ”ennalta arvaamattomia olosuhteita”, ja ennen hankintasopimuksen sopimuspuolen valintaa ilmoitettu lakisääteinen kielto, joka koskee rakennustöitä tietyssä ajanjaksona, objektiivisen oikeuttamisperusteen sille, ettei hankintasopimusta toteuteta määräajassa? Onko osallistujia tässä yhteydessä (vaadittavaa huolellisuutta noudattaen ja vilpittömässä mielessä toimien) velvollinen ottamaan tarjottavaa toteuttamisaikaa laskiessaan huomioon tavanomaiset riskit, jotka ovat merkityksellisiä hankintasopimuksen määräajassa toteuttamisen kannalta?
- 6) Mahdollistaako direktiivin 2014/24 72 artiklan 1 kohdan e alakohta, luettuna yhdessä 4 kohdan a ja b alakohdan kanssa, kansallisen lainsäädännön tai tämän lainsäädännön tulkintaa ja soveltamista koskevan käytännön, jonka mukaan hankintasopimuksen lainvastainen muuttaminen voi olla kyseessä käsiteltävässä asiassa tarkasteltavan kaltaisessa tapauksessa, jossa määräaika hankintasopimuksen toteuttamiseen tiettyjen aikarajojen puitteissa on ehto hankintamennettelyyn osallistumiselle (ja jos osallistuja ei noudata näitä rajoja, se suljetaan hankintamennettelyn ulkopuolelle); hankintasopimusta ei toteutettu määräajassa, mikä johtui tavanomaisista kilpailuolosuhteista ja ennen hankintasopimuksen sopimuspuolen valintaa ilmoitetusta lakisääteisestä toimintakiellosta, jotka hankintasopimuksen kohde ja toteuttamisaika kattavat ja jotka eivät ole ennalta arvaamattomia olosuhteita; hankintasopimuksen toteuttamista ei moitittu määräajan osalta, eikä viivästyksestä vaadittu sopimussakkoa, jolloin viime kädessä muutettiin hankinta-asiakirjoihin sisältyvää keskeistä ehtoa, jossa määritettiin kilpailuympäristö, ja hankintasopimuksen taloudellista tasapainoa muutettiin sopimuskumppanin hyväksi?

(¹) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 6.7.2022 – Caixabank SA ym.
v. ADICAE ym.**

(Asia C-450/22)

(2022/C 408/42)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA Banco Popular Español S. A:n ja Banco Pastor S. A:n oikeudenomistajana, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasieta Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA Banco Mare Nostrum S. A:n oikeudenomistajana, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja ja Banca Puyo SA

Vastapuolet: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C. ja J.V.M.B. C. M. R:n oikeudenomistajana

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Sovelletaanko direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohtaa, siltä osin kuin siinä viitataan sopimuksen tekoon liittyviin olosuhteisiin, ja kyseisen direktiivin 7 artiklan 3 kohtaa, siltä osin kuin siinä viitataan samanlaisiin ehtoihin, abstraktiin arviointiin, joka tehdään yli sadan rahalaitoksen miljoonissa pankkisopimuksissa käyttämien ehtojen avoimuuden valvomiseksi ryhmäkanteen yhteydessä ja jossa ei oteta huomioon kyseisestä ehdosta aiheutuvasta oikeudellisesta ja taloudellisesta rasitteesta ennen sopimuksen tekoa annettujen tietojen sisältöä eikä sopimuksen tekoon kussakin tapauksessa liittyneitä muita olosuhteita?
- 2) Onko direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohdan ja 7 artiklan 3 kohdan mukaista, että ehtojen avoimuutta voidaan valvoa abstraktisti keskiwertokuluttajan kannalta tilanteessa, jossa sopimustarjouksista useat on suunnattu monille eri kuluttajaryhmille ja jossa ehtoja yksipuolisesti määränneitä laitoksia on useita ja niiden liiketoiminta-alueet ovat taloudellisesti ja maantieteellisesti hyvin erilaisia, ja kun yleinen tietämys kyseisistä ehdoista on muuttunut jatkuvasti pitkän ajan kuluessa?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 13.7.2022 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on VB**

(Asia C-468/22)

(2022/C 408/43)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Vastaaja

VB

Ennakkoratkaisukysymys

Onko [rikosprosessikoodeksin (NPK)] 423 §:n 3 momentin kaltainen kansallisen oikeuden säännös, jonka mukaan henkilön, joka pyytää uutta oikeudenkäyntiä siksi, että hän ei ollut läsnä eivätkä direktiivin (EU) 2016/343⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset täytyneet, on saavuttava henkilökohtaisesti tuomioistuimeen saadakseen tämän pyyntönsä tutkittua sisällöllisesti, kyseisen direktiivin 9 artiklan ja tehokkuusperiaatteen mukainen?

⁽¹⁾ Eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäoloa oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikos-oikeudellisissa menettelyissä 9.3.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/343 (EUVL 2016, L 65, s. 1).

**Valitus, jonka Roberto Aquino on tehnyt 10.8.2022 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen
jaosto) asiassa T-253/21., Aquino v. parlamentti, 1.6.2022 antamasta tuomiosta**

(Asia C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Roberto Aquino (edustajat: asianajajat L. Levi ja S. Rodrigues)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen tuomion
- ottaa tämän asian tutkittavaksi ja toteaa valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen perustelluksi
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. On tehty oikeudellinen virhe, koska sellaista epäilyä koskevaa arviointiperustetta, jonka perusteella hallinto voi puuttua henkilöstökomitean johtoryhmä valintaa koskevaan vaaliprosessiin, on tulkittu virheellisesti – Perustelut ovat ristiriitaiset – Kokoon-tumis- ja yhdistymisvapautta koskevaa oikeutta (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 12 artikla) on loukattu, sellaisena kuin se ilmenee kiellossa, jonka mukaan hallinto ei saa puuttua perusteettomasti mainittuun vaaliprosessiin.
2. Tiettyjä asiakirjoja, jotka on laadittu vastaajan pyynnöstä vaaliprosessin valvomiseksi, on luonnehdittu virheellisesti – Tuomioistuin ei ole noudattanut perusteluvelvollisuuttaan.
3. Asiakirja-aineisto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja henkilöstökomitean järjestäytymiskokoukseen sovellettavia sääntöjä on tulkittu virheellisesti – Puolustautumisoikeuksia on loukattu.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 16.8.2022 – GF v. Schauinsland-Reisen GmbH

(Asia C-546/22)

(2022/C 408/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: GF

Vastapuoli: Schauinsland-Reisen GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin (EU) 2015/2302⁽¹⁾ (matkapakettidirektiivi) 12 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että matkanjärjestäjä voi vedota väistämättömiin ja poikkeuksellisiin olosuhteisiin, jotka estävät sitä täyttämästä sopimusta, jo silloin, kun asiakkaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on ennen suunniteltua matkan alkamista antanut kohdemaata koskevan korkeimman tason matkustamisvaroituksen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi,

onko direktiivin (EU) 2015/2302 12 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kyse ei ole väistämättömistä ja poikkeuksellisista olosuhteista, jos matkustaja on ilmoittanut matkustusvaroituksesta ja pandemiatilanteen kehittymiseen liittyvästä epävarmuudesta tietoisena, ettei hän silti halua peruuttaa matkaa eikä matkanjärjestäjän olisi ollut mahdollonta toteuttaa matkaa?

⁽¹⁾ Matkapaketeista ja yhdistetyistä matkajärjestelyistä sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/314/ETY kumoamisesta 25.3.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2302 (EUVL 2015, L 326, s. 1).

Unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 21.7.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – AB ja AB-CD v. Z EF

(Asia C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 263, 5.7.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 9.8.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerecht Wiesbaden – Saksa) – TX v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 422, 18.10.2021.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 4.8.2022 – Genzyme Europe v. komissio

(Asia T-483/22)

(2022/C 408/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat P. Bogaert, B. Van Vooren ja M. Oyarzabal Arigita)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 24.6.2022 tehtyyn komission päätökseen C(2022) 4531 final sisältyvän päätöksen, jonka mukaan tai josta ainakin johtuu, että avalglukosidaasi alfa ei ole pidettävä ”uutena vaikuttavana aineena”;
- kumoamaan kyseisen komission päätöksen 5 artiklan, jonka mukaan Nexviadyme – avalglucosidase alfa -lääkettä ei luokitella harvinaislääkkeeksi ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulu.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. (Riitautetun päätöksen ensimmäistä osaa, jossa asemaa ”uutena vaikuttavana aineena” ei ole annettu, vastaan esitetyn) ensimmäisen kanneperusteiden mukaan 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohtaa ja 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004⁽²⁾ 14 artiklan 11 kohtaa on rikottu, on tehty ilmeinen arviointivirhe ja riittäviä perusteluja ei ole esitetty.
2. (Riitautetun päätöksen ensimmäistä osaa, jossa asemaa ”uutena vaikuttavana aineena” ei ole annettu, vastaan esitetyn) toisen kanneperusteiden mukaan hyvä hallinnon periaatetta, sellaisena kuin se on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa, on loukattu.
3. (Riitautetun päätöksen toista osaa – harvinaislääkkeeksi määrittelyn epäminen – vastaan esitetyn) kolmannen kanneperusteiden mukaan harvinaislääkkeistä 16.12.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 141/2000⁽³⁾ 5 artiklan 12 kohdan b alakohtaa on rikottu, on tehty ilmeinen arviointivirhe ja riittäviä perusteluja ei ole esitetty.

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL 2001 L 311, s. 67), sellaisena kuin se on muutettuna.

⁽²⁾ Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) No 726/2004 (EUVL 2004 L 136, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

⁽³⁾ Harvinaislääkkeistä 16.12.1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EY) No 141/2000 (EYVL 2000 L 18, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Kanne 19.8.2022 – Schrom Farms v. komissio

(Asia T-507/22)

(2022/C 408/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Tšekin tasavalta) (edustajat: asianajajat S. Sobolová ja O. Billard)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 8.6.2022 päivätyn komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2022/908 (tiedoksiannettu numerolla C(2022) 3543) (EUVL 2022 L 157, s. 15) siltä osin kuin siinä jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle menot, jotka liittyvät Tšekin viranomaisten kantajalle myöntämään 30 606,96 euron avustukseen
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja
- määräämään muista aiheellisiksi katsomistaan toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Tšekin viranomaisten kantajalle myöntämään 30 606,96 euron avustukseen liittyvien menojen jättäminen unionin rahoituksen ulkopuolelle on riittämättömästi perusteltu eli sitä ei ole perusteltu lainkaan, mikä on vastoin SEUT 296 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja loukkasi kantajan perusoikeuksia sekä suoraan että välillisesti, kun kantajalle ei annettu tilaisuutta esittää näkemyksiään riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtaneen tarkastuksen aikana, vaikka päätöksellä on väitetysti haitallisia vaikutuksia kantajalle myönnettyyn avustukseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaajalla ei ole toimivaltaa tulkita ja soveltaa jäsenvaltioiden sisäistä oikeutta.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja ei esittänyt näyttöä Tšekin oikeuden sisällöstä ja teki virheen sen tulkinnassa ja soveltamisessa.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että vastaaja teki virheen myös unionin oikeuden tulkinnassa ja soveltamisessa, sillä se katsoi virheellisesti, että unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 18.7.2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018 L 193, s. 1) 61 artiklaa oli rikottu, ja sovelsi Tšekin lainsäädännön eturistiriitoja koskevia sääntöjä unionin oikeuden peruseriaatteiden, mukaan lukien yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet, vastaisesti.

Kanne 31.8.2022 – PAN Europe v. komissio

(Asia T-536/22)

(2022/C 408/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja A. Bailleux)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että tämä kanne on otettava tutkittavaksi ja se on perusteltu
- kumoamaan kantajalle pätevästi 18.7.2022 toimitetun päätöksen, jolla hylätään tehoaineen sypermetriini hyväksynnän uusimisesta korvattavana tehoaineena kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta 24.11.2021 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/2049⁽¹⁾ sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu ennalta varautumisen periaatteen loukkaamiseen sekä ihmisten terveyden ja ympäristön korkeatasoisen suojelun takaamista koskevan unionin velvollisuuden, sellaisena kuin se ilmenee SEUT 9 artiklasta, SEUT 11 artiklasta, SEUT 168 artiklan 1 kohdasta ja SEUT 191 artiklan 1 kohdasta sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 35 ja 37 artiklasta, noudattamatta jättämiseen.

⁽¹⁾ EUVL 2021, L 420, s. 6.

Kanne 2.9.2022 – Sanity Group v. EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)

(Asia T-541/22)

(2022/C 408/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Sanity Group GmbH (Berliini, Saksa) (edustajat: asianajajat B. Koch ja V. Wolf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: AC Marca Brands, SL (Barcelona, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin Sanity Group rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 18 110 653

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 22.6.2022 asiassa R 2107/2021-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 5 kohdan rikkominen.

Kanne 4.9.2022 – Martin Rodrigo v. EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Asia T-542/22)

(2022/C 408/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. Donoso Romero)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Louis Vuitton Malletier (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröitävä kuviomerkki, joka sisältää sanaosan CALIFORNIA Dreaming by Made in California – Rekisteröintihakemus nro 18 224 612

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.6.2022 asiassa R 2242/2021-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää väitteen kokonaisuudessaan ja tämän seurauksena hyväksyy EU-kuviomerkin rekisteröimisen kaikkien tavaroiden ja palvelujen osalta
- velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen.
-

Kanne 5.9.2022 – Laboratorios Ern v. EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)

(Asia T-543/22)

(2022/C 408/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja S. Correa Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: BRM Extremities Srl (Milano, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus EU-sanamerkiksi BIOPLAN – Rekisteröintihakemus nro 18 095 065

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 6.6.2022 asiassa R 2147/2021-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja – siinä tapauksessa, että BRM Extremities Srl päättää osallistua tähän oikeudenkäyntiin väliintulijana – BRM Extremities Srl:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 6.9.2022 – Prolactal v. EUIPO – ProLactea (PROLACTAL)

(Asia T-549/22)

(2022/C 408/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Prolactal GmbH (Hartberg, Itävalta) (edustajat: asianajajat H. Roerdink ja S. Janssen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: ProLactea, SAU (Castrogonzalo, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Tavaramerkin PROLACTAL Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 475 897

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 10.6.2022 asiassa R 752/2021-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee Prolactalia;
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 27 artiklan 4 kohtaa on rikottu.
- Luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita on loukattu, koska EUIPO:n päätös, jonka mukaan Prolactalin esittämät käytön todistamista koskevat pyynnöt eivät täytä EU-tavaramerkistä annetun delegoidun asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia eikä niitä siten voida ottaa tutkittavaksi, ei ole oikeasuhteinen sen seurauksiin nähden;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 94 artiklaa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohtaa on rikottu.
- Luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita on loukattu, koska EUIPO:n asettama todistustaakka oli laajempi kuin mitä kantajan osalta voitiin edellyttää rinnakkaiskäytön todistamiseksi.
- Asiaa koskevaa oikeuskäytäntöä ei ole noudatettu sekaannusvaaran kokonaisvaltaisen arvioinnin osalta.

Kanne 7.9.2022 – mataharispaclub v. EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)

(Asia T-552/22)

(2022/C 408/55)

Kannekirjelmän kieli: Tšekki

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Tšekin tasavalta) (edustaja: asianajaja M. Diamant)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Alena Rouha (Praha, Tšekin tasavalta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "SpaClubMatahari" – EU-tavaramerkki nro 17 642 661

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 30.6.2022 asiassa R 937/2021-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 2 kohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 59 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 60 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 60 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Kanne 9.9.2022 – Ranska v. komissio

(Asia T-555/22)

(2022/C 408/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: T. Stehelin, A. Daniel ja E. Leclerc)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa ilmoituksen yleisestä kilpailusta EPSO/AD/400/22, jonka otsikko on ”hallintovirkamiehet (AD 7) ja asiantuntijat (AD 9) puolustusteollisuuden ja avaruusasioiden alalla”; ilmoitus julkaistiin 16.6.2022 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ⁽¹⁾
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan ilmoitus yleisestä kilpailusta EPSO/AD/400/22, jonka otsikko on ”hallintovirkamiehet (AD 7) ja asiantuntijat (AD 9) puolustusteollisuuden ja avaruusasioiden alalla” (jäljempänä riidanalainen kilpailu-ilmoitus), aiheuttaa kieleen perustuvaa epäoikeutettua syrjintää.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu vaatimusta ottaa palvelukseen virkamiehiä, jotka ovat mahdollisimman päteviä, tehokkaita ja ehdottoman luotettavia.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella kilpailu-ilmoituksella kierretään menettelyjä, joista perussopimuksissa määrätään unionin toimielimissä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen ja niiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan on jätetty noudattamatta Euroopan unionin velvollisuutta kunnioittaa kulttuuriensa ja kieltensä rikkautta ja monimuotoisuutta sekä huolehtia Euroopan kulttuuriperinnön vaalimisesta ja kehittämisestä.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan perustelovelvollisuutta ei ole noudatettu.

⁽¹⁾ EUVL 2022, C 233A, s. 1.

Kanne 13.9.2022 – HF v. parlamentti

(Asia T-565/22)

(2022/C 408/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: HF (edustaja: asianajaja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi,
- ja tämän johdosta
- kumoamaan 3.11.2021 tehdyn päätöksen, jolla hylättiin kantajan 11.12.2014 esittämä avustamispyyntö
 - tarvittavilta osin kumoamaan 3.6.2022 tehdyn päätöksen, joka vastaanotettiin 7.6.2022 ja jolla hylättiin kantajan 3.2.2022 tekemä valitus
 - velvoittamaan vastaajan maksamaan vahingonkorvausta, jonka kohtuulliseksi määräksi on arvioitu 50 000 euroa, kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä
 - velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu komitean soveltaman menettelyn sääntöjenvastaisuuteen sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan ja Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 24 artiklan rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu arviointivirheisiin, avustamisvelvollisuuden laiminlyöntiin ja henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artiklan rikkomiseen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.9.2022 – Schenk Italia v. EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)(Asia T-474/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/58)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 382, 20.9.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.9.2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (kahta vastakkain olevaa kulmaa esittävä merkki)

(Asia T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 471, 22.11.2021.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.9.2022 – Automobiles Citroën v. EUIPO – Polestar (kahta vastakkain olevaa kulmaa esittävä merkki)

(Asia T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 471, 22.11.2021.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI